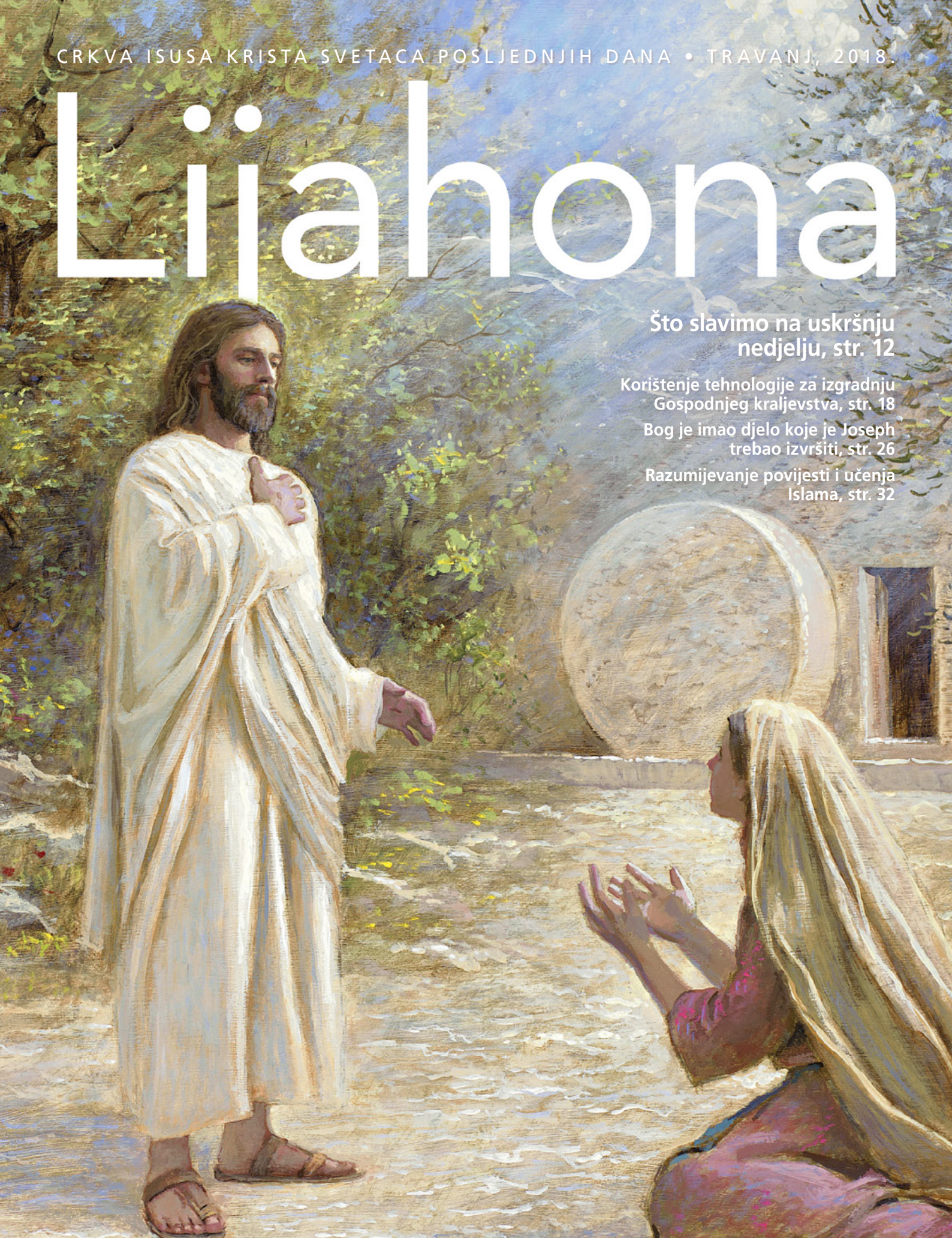
CRKVA ISUSA KRISTA SVETACA POSLJEDNJIH DANA • TRAVANJ, 2018.

Liahona

Što slavimo na uskršnju nedjelju, str. 12

Korištenje tehnologije za izgradnju Gospodnjeg kraljevstva, str. 18

Bog je imao djelo koje je Joseph trebao izvršiti, str. 26

Razumijevanje povijesti i učenja Islama, str. 32

Iz poruke Prvog predsjedništva, str. 4

Lijahona, travanj 2018.

PORUKE

4 **Poruka Prvog predsjedništva: Dok zajedno idemo naprijed**
predsjednik Russell M. Nelson

POSEBNI ČLANCI

12 **Spasiteljevo posljednje, samotno putovanje**
Chakell Wardleigh
U ovom razdoblju Uskrsa razmotrite kako različiti aspekti Spasiteljeve pomirbene žrtve utječu na vas na vašem putovanju kroz život.

18 **Iznosimo svoje znanje o Spasitelju**
starješina Gary E. Stevenson
S nedavnim naprecima u tehnologiji, imamo više načina nego ikada za iznošenje istine o Isusu Kristu.

26 ***Sveci:* Priča o Crkvi – Poglavlje 3: Zlatne ploče**
Nakon Moronijevog anđeoskog poništenja Josepha Smitha, Joseph je prvi put vidio zlatne ploče.

32 **Razumijevanje Islama**
Daniel C. Peterson
Kratka povijest i temeljna učenja druge po veličini religije u svijetu.

ODJELI

8 **Za govornicom: Košare i boce**
Chieko N. Okazaki

10 **Klasici evanđelja: To blistavo nedjeljno jutro**
starješina Joseph B. Wirthlin

40 **Glasovi svetaca posljednjih dana**

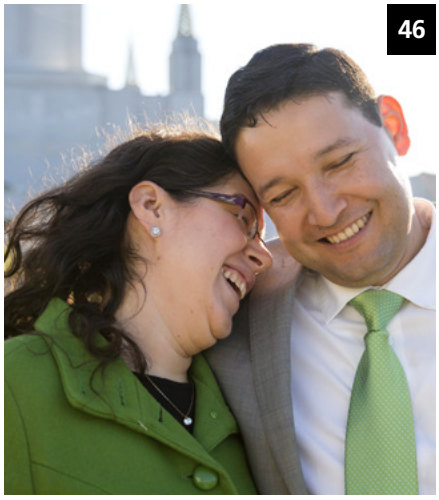
44 **Prikazi vjere: Rakotomalala Alphonse**

80 **Do ponovnog susreta: Stvarnost Uskrsnuća**
starješina D. Todd Christofferson

NA KORICAMA
Ilustracija: Jon McNaughton

MLADE ODRASLE OSOBE

46 **Putevi prema istinskoj sreći**
starješina Ulisses Soares
Istinska i trajna sreća može se pronaći jedino življenjem načela evanđelja Isusa Krista.

50 **Brak, novac i vjera**
Sunday Chibuike Obasi
Moja zaručnica i ja stavili smo svoju vjeru na kušnju kada nismo imali dovoljno novca za naše pripreme za vjenčanje.

Otkrijte možete li pronaći Lijahonu skrivenu u ovom izdanju. Pomoć: Koje ste lekcije naučili od svojih djedova i baka?

MLADI

52 **Pitanja i odgovori**
Što mogu učiniti kako bih ponovno stekao svoju vjeru? Zašto Bog dopušta rat?

54 **Molitva: ključ za svjedočanstvo i Obnovu**
starješina Robert D. Hales
Život Josepha Smitha podučava prvi korak u razvijanju svjedočanstva: molitvu.

58 **Što, zašto i kako: Razmatranje Obnove**
Faith Sutherlin Blackhurst
Kako se rasporedbe, otpadništvo i obnova međusobno poklapaju?

62 **Upoznavanje Spasitelja**
Sarah Hanson
Možemo osjećati snažniji mir i svrhu kada koristimo Sveta pisma za učenje o Isusu Kristu.

DJECA

66 **Što mi Obnova znači**
Upotrijebite ovu igru povezivanja za učenje o događajima iz povijesti Crkve koji utječu na vaš život danas!

68 **Apostoli svjedoče o Kristu**
starješina David A. Bednar

69 **Čudesna lekcija**
starješina Valeri V. Cordón
Kad se uzdamo u Gospodina i platimo desetinu, on će nas blagosloviti onim što trebamo.

70 **Djedova trgovina cipelama**
Ray Goldrup
Najbolje vrijeme za pokajanje za lošu odluku je sada.

72 **Sjajite svoje svjetlo: Odvažite se biti ljubazni!**
Claudia iznosi kako se zauzima za druge i pokazuje ljubaznost prema njima.

74 **Izgubljeni i nađeni**
Cael S.
Izgubio sam se u šumi, ali znao sam da se mogu pomoliti i Bog će mi pomoći.

75 **Naša stranica**

76 **Priče iz Svetih pisama: Josip je prodan u Egipat**
Kim Webb Reid

79 **Stranica za bojanje: Isus kaže »Dođi i slijedi me«**

TRAVANJ 2018., SV. 17, BR. 1
LIJAHONA 14750 119

Međunarodni časopis Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana

Prvo predsjedništvo: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Zbor dvanaestorice: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Urednik: Hugo E. Martinez
Pomoćni urednici: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Savjetnici: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Glavni direktor: Richard I. Heaton
Direktor crkvenih časopisa: Allan R. Loyborg
Poslovni upravitelj: Garff Cannon

Glavni urednik: Adam C. Olson
Pomoćnik glavnog urednika: Ryan Carr
Pomoćnica za publikacije: Francisca Olson
Tekst i uređivanje: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Marissa Widdison

Glavni umjetnički direktor: J. Scott Knudsen
Umjetnički direktor: Tadd R. Peterson
Dizajn: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinatorica za intelektualno vlasništvo: Collette Nebeker Aune
Voditeljica produkcije: Jane Ann Peters
Produkcija: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson
Grafička priprema: Joshua Dennis, Ammon Harris

Direktor tiska: Steven T. Lewis
Direktor distribucije: Troy R. Barker

Distribucija:
Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Njemačka

Podaci o pretplati:
Za pretplatu ili promjenu adrese molimo vas kontaktirajte Službu za kupce
Besplatni telefon: 0800 2950 2950
Tel.: +49 (0) 6172 4928 33/34
E-mail: orderseu@ldschurch.org
Online: store.lds.org
Cijena jednogodišnje pretplate: 4,65 kn za Hrvatsku i 0,53 eura za Crnu Goru

Tekstove i pitanja šaljite na *Liahona,* Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; ili e-mail: liahona@ldschurch.org.

Lijahona (pojam iz Mormonove knjige koji znači »kompas« ili »usmjerivač«) izdaje se na albanskom, armenskom, bislama, bugarskom, kambodžanskom, cebuano, kineskom, kineskom (pojednostavljenom), hrvatskom, češkom, danskom, nizozemskom, engleskom, estonskom, fidžijskom, finskom, francuskom, njemačkom, grčkom, mađarskom, islandskom, indonezijskom, talijanskom, japanskom, kiribati, korejskom, letonskom, litvanskom, malagaškom, maršalskom, mongolskom, norveškom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, ruskom, samoanskom, slovenskom, svahili, španjolskom, švedskom, tagaloškom, tahićanskom, tajskom, tongan, ukrajinskom, urdu i vijetnamskom. (Učestalost izdanja ovisi o jeziku.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Sva prava pridržana. Tiskano u Njemačkoj.

Podaci o autorskim pravima: Osim ako to nije drugačije navedeno, pojedinci mogu umnažati materijal iz Lijahone za osobnu ili nekomercijalnu upotrebu (uključujući i crkvene pozive). To pravo može se opozvati bilo kada. Slikovni se materijal ne može umnažati ako su uz umjetničko djelo navedena ograničenja. Sva pitanja o autorskim pravima upućuju se Uredu za intelektualno vlasništvo, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
April 2018 Vol. 17 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Croatian (ISSN 1538-4543) is published once a year (April) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $2.00 per year; Canada, $2.40 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

VIŠE NA INTERNETU

Pročitajte članke i podnesite vlastite na stranici **liahona.lds.org**

Pronađite nadahnjujuće poruke koje se mogu dijeliti (na engleskom, portugalskom i španjolskom) na stranici **facebook.com/liahona**

Pošaljite povratne informacije na adresu **liahona@ldschurch.org**

Pretplatite se na stranici **store.lds.org**
Ili posjetite distribucijski centar, upitajte vođe odjela ili nazovite broj 1-800-537-5971 (SAD i Kanada)

IKONE: GETTY IMAGES

TEME U OVOM BROJU

Brojevi predstavljaju prvu stranicu članka.

Brak, *50*
Crkveni vođe, *4*
Desetina, *66, 69*
Društveni mediji, *18*
Duh Sveti, *8, 42, 52, 66, 72*
Hramovi, *40, 75*
Isus Krist, *4, 10, 12, 18, 62, 66, 68, 79, 80*
Joseph Smith, *26, 54, 58, 66*
Krštenje, *75*
Ljubaznost, *72*
Molitva, *26, 52, 54, 74*
Mormonova knjiga, *26, 54, 66*
Nadahnuće, *40, 42*
Nebeski Otac, *12, 46, 52, 66, 74, 80*
Obnova, *26, 54, 58, 66*
Otpadništvo, *54, 58*
Pokajanje, *70*
Pomirenje, *10, 12, 80*
Poštenje, *70*
Povijest Crkve, *26, 54, 66*
Primjer, *72, 76*
Rat, *52*
Savezi, *4*
Smrt, *10, 12, 26, 43, 80*
Sreća, *46*
Sveta pisma, *41, 52, 62, 76*
Svjedočanstvo, *12, 62*
Tehnologija, *18*
Uskrs, *10, 12, 80*
Uskrsnuće, *10, 12, 80*
Vjera, *46, 50, 52, 68*
Vjera, *32*
Žrtva, *12, 44*

predsjednik Russell M. Nelson

Dok zajedno idemo naprijed

Napomena urednika: Predsjednik Russell M. Nelson, koji je 14. siječnja 2018. odijeljen kao 17. predsjednik Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana, iznio je sljedeće komentare 16. siječnja 2018. tijekom prijenosa uživo iz pridružene prostorije hrama Salt Lake. Zatražio je da njegove riječi budu objavljene u ovom izdanju.

Draga braćo i sestre, osjećam se ponizno što mogu biti s vama ovog jutra. Prije četiri smo dana otpratili na počinak velikana od čovjeka, božjeg proroka – predsjednika Thomasa S. Monsona. Nikakve riječi ne mogu odati puno priznanje veličini i veličanstvenosti njegovog života. Zauvijek ću cijeniti naše prijateljstvo sa zahvalnošću za ono čemu me podučio. Sada se moramo radovati budućnosti s potpunom vjerom u našeg Gospodina Isusa Krista čija je ovo Crkva.

Prije dva su se dana svi živući apostoli sastali u gornjoj sobi hrama Salt Lake. Tamo su donijeli jednoglasnu odluku: prvo, da odmah ponovno uspostave Prvo predsjedništvo i, drugo, da ja služim kao predsjednik Crkve. Riječi su nedostatne kojima bih vam rekao kakav je osjećaj bio kada su moja braća – braća koja obnašaju sve svećeničke ključeve obnovljene preko proroka Josepha Smitha u ovoj rasporedbi – položila svoje ruke na moju glavu kako bi me zaredili i odijelili kao predsjednika Crkve. Bilo je to sveto i ponizno iskustvo.

Tada je postala moja odgovornost razlučiti koga je Gospodin pripremio za moje savjetnike. Kako da odaberem samo dvojicu od dvanaest drugih apostola od kojih sve volim tako jako? Iskreno sam zahvalan Gospodinu što je odgovorio na moje gorljive molitve. Jako sam zahvalan da su predsjednik Dallin Harris Oaks i predsjednik Henry Bennion Eyring voljni služiti sa mnom kao prvi i drugi savjetnik, redom navođenja. Predsjednik Dieter F. Uchtdorf je ponovno zauzeo svoje mjesto u Zboru dvanaestorice apostola. Već je primio velika zaduženja za koja je jedinstveno osposobljen.

Odajem počast njemu i predsjedniku Eyringu zbog njihovoga veličanstvenog služenja u svojstvu savjetnika

Mjesečne poruke Prvog predsjedništva bit će obustavljene

Ova će poruka biti posljednja poruka Prvog predsjedništva objavljena u časopisu na mjesečnoj bazi. Prvo predsjedništvo će ubuduće po potrebi iznositi važne poruke kroz razne crkvene kanale, uključujući crkvene časopise i stranicu LDS.org.

Svaki dan služenja apostola je dan učenja i pripreme za veću odgovornost u budućnosti.

predsjedniku Monsonu. Bili su u potpunosti sposobni, posvećeni i nadahnuti. Jako smo zahvalni na njima. Svaki od njih je voljan sada služiti tamo gdje su najviše potrebni.

Kao apostol koji je drugi po starješinstvu, predsjednik Oaks je također postao predsjednik Zbora dvanaestorice apostola. Međutim, s obzirom na njegov poziv u Prvom predsjedništvu i u skladu s redom Crkve, predsjednik M. Russell Ballard, sljedeći po starješinstvu, služit će kao vršitelj dužnosti predsjednika tog zbora. Prvo predsjedništvo će raditi ruku pod ruku s Dvanaestoricom kako bi razlučili Gospodinovu volju i pokretali njegovo sveto djelo prema naprijed.

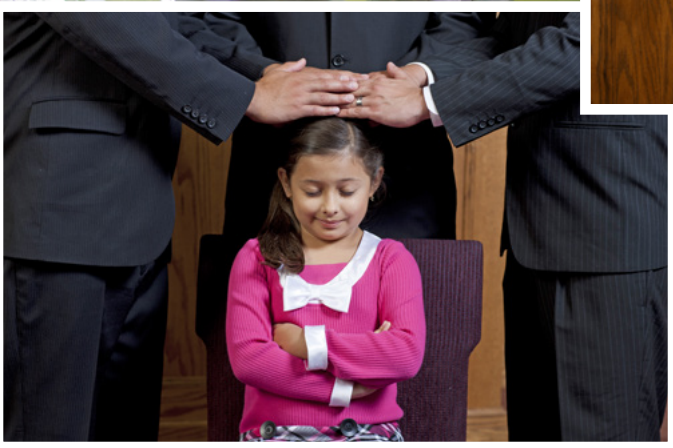
Zahvalni smo na vašim molitvama. One su prinesene za nas diljem svijeta. Jednu je takvu molitvu prinio četverogodišnji dječak imenom Benson naredno jutro nakon što je predsjednik Monson preminuo. Citiram isječke iz pisma koje je njegova majka napisala mojoj supruzi, Wendy. Benson se molio: »Nebeski Oče, hvala ti što predsjednik Thomas S. Monson može ponovno vidjeti svoju suprugu. Hvala ti na našem novom proroku. Pomogni mu da bude hrabar i ne boji se što je nov. Pomogni mu da odraste da bude zdrav i snažan. Pomogni mu da ima moć jer ima tvoje svećeništvo. I pomogni nama da uvijek budemo prijazni.«

Zahvalan sam Bogu na djeci poput ove i na roditeljima koji su ozbiljni u svojoj predanosti pravednom, namjernom roditeljstvu – na svakom roditelju, učitelju i članu koji nosi teško breme

FOTOGRAFIJA PREDSJEDNIKA NELSONA DOK GOVORI U TABERNAKLU U SALT LAKEU, S LJUBAZNOŠĆU CRKVENE POVIJESNE KNJIŽNICE I ARHIVA

Držite se na putu saveza. Vaša obveza da slijedite Spasitelja sklapanjem saveza s njime, a onda obdržavanjem tih saveza otvorit će vrata svakog duhovnog blagoslova i dostupne povlastice.

pa ipak tako voljno služi. Drugim riječima, najskromnije sam zahvalan na svima vama.

Gospodin je za kormilom

Dok zajedno idemo naprijed, pozivam vas da razmislite o veličanstvenom načinu na koji Gospodin upravlja svojom Crkvom. Kada predsjednik Crkve premine, ne postoji zagonetka oko toga tko je sljedeći pozvan služiti u tom svojstvu. Nema sakupljanja glasova, nema vođenja kampanje, već samo tiho djelovanje božanskog nauma nasljedstva koji je sam Gospodin uspostavio.

Svaki dan služenja apostola je dan učenja i pripreme za veću odgovornost u budućnosti. Potrebna su desetljeća služenja da bi apostol napredovao od mlađeg predsjedatelja do starijeg predsjedatelja u tom krugu. Tijekom tog razdoblja, on stječe iskustvo iz prve ruke u svakom aspektu djela Crkve. Također, kako ga zaduženja opetovano vode diljem svijeta, postaje dobro upoznat s narodima svijeta, uključujući njihove povijesti, kulture, jezike. Ovaj postupak nasljedstva u vodstvu Crkve je jedinstven. Ne znam za ništa što je poput toga. To nas ne treba iznenaditi jer je ovo Gospodinova Crkva. On ne djeluje prema načinu ljudskom.

Služio sam u Zboru dvanaestorice pod pet prethodnih predsjednika Crkve. Gledao sam svakog predsjednika kako prima objavu i djeluje po toj objavi. Gospodin je uvijek davao upute i nadahnuće svojim prorocima te će to uvijek činiti. Gospodin je za kormilom. Mi koji smo zaređeni

FOTOGRAFIJA ŽENE ISPRED HRAMA JORDAN RIVER UTAH; FOTOGRAFIJA MLADENKE I MLADOŽENJE ISPRED HRAMA NEWPORT BEACH KALIFORNIJA

svjedočiti o njegovom svetom imenu diljem svijeta nastavit ćemo tražiti spoznaju o njegovoj volji i slijediti ju.

Ostati na putu saveza

Sada, svakom članu Crkve kažem, držite se na putu saveza. Vaša obveza da slijedite Spasitelja sklapanjem saveza s njime, a onda obdržavanjem tih saveza otvorit će vrata svakoga duhovnog blagoslova i povlastice dostupne muškarcima, ženama i djeci posvuda.

Kao novo predsjedništvo, želimo započeti s ciljem na umu. Iz tog razloga, obraćamo vam se danas iz hrama. Cilj kojem svatko od nas stremi je biti podareni moću u domu Gospodnjem, zapečaćeni kao obitelji, vjerni savezima koje smo sklopili u hramu koji nas osposobljuju za najveći božji dar – onaj vječnog života. Uredbe hrama i savezi koje tamo sklapate su ključ za osnaživanje vašeg života, vašeg braka i obitelji te vaše sposobnosti da se oduprete napadima neprijatelja. Vaše bogoštovlje u hramu i vaše služenje tamo za vaše pretke blagoslovit će vas s uvećanom osobnom objavom i mirom te će očvrsnuti vašu predanost da ostanete na putu saveza.

Sada, ako ste sišli s puta, htio bih vas pozvati sa svom nadom u svojem srcu da se, molim vas, vratite natrag. Koje god bile vaše brige, koji god bili izazovi, postoji mjesto za vas u ovoj, Gospodinovoj Crkvi. Vi i naraštaji još nerođenih bit ćete blagoslovljeni svojim djelima sada u povratku na put saveza. Naš Otac na Nebu voli svoju djecu i želi da se svatko od nas vrati kući njemu. To je veliki cilj Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana – pomoći svakome do nas da se vratimo kući.

Izražavam svoju duboku ljubav za vas – ljubav koja je narasla tijekom desetljeća sastanaka s vama, bogoštovlja s vama i služenja vama. Naš je božanski mandat ići u svaki narod, pleme, jezik i puk, pomažući pripremiti svijet za Drugi dolazak Gospodina. To ćemo činiti s vjerom u Gospodina Isusa Krista, znajući da je on nadležan. To je njegovo djelo i njegova Crkva. Mi smo njegovi sluge.

Izjavljujem svoju predanost Bogu, našem Vječnom Ocu, i njegovom Sinu, Isusu Kristu. Poznajem ih, volim ih i zavjetujem se služiti njima – i vama – sa svakim preostalim dahom svojeg života. U sveto ime Isusa Krista. Amen. ■

KOŠARE I BOCE

Chieko N. Okazaki

Ova nova serija naglašava živote predanih žena i njihove poruke, izvađene iz knjige *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017).

Bog nam je dao mnoge darove, mnogo raznolikosti i mnoge razlike, ali temeljno je ono što znamo jedni o drugima – da smo svi njegova djeca.

Naš je izazov kao članova Crkve da svi učimo jedni od drugih, da svi volimo jedni druge i rastemo zajedno.

Nauci evanđelja su nezamjenjivi. Oni su neophodni, ali ambalaža je po izboru. Iznijela bih jednostavan primjer da pokažem razliku između nauka Crkve i kulturne ambalaže. Ovo je boca breskvi iz Ute, koju je pripremila domaćica iz Ute da nahrani svoju obitelj tijekom snježnog razdoblja. Havajske domaćice ne skladište voće u boce. One beru dovoljno voća za nekoliko dana i spremaju ga u košare poput ove za svoju obitelj. Ova košara sadrži mango, banane, kokos i papaju… koje je ubrala polinezijska domaćica da nahrani svoju obitelj u klimi gdje voće dozrijeva cijelu godinu.

Košara i boca su različite posude, ali sadržaj je isti: voće za obitelj. Je li boca ispravna, a košara kriva? Ne, obje su ispravne. To su posude primjerene kulturi i potrebama ljudi. I obje su primjerene za sadržaj koji nose, a to je voće.

A što je voće? Pavao nam govori: »Plod su Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjernost, krotkost [i] uzdržljivost« [Galaćanima 5:22]. U sestrinstvu Potpornog društva, u bratstvu svećeničkih zborova, u pobožnom sabiranju za blagovanje od sakramenta, plod Duha ujedinjuje nas u ljubavi, radosti i miru bilo da je Potporno društvo u Taipeiju ili na Tongi, bilo da je svećenički zbor u Montani ili u Meksiku i bilo da se sakramentalni sastanak održava na Fidžiju ili na Filipinima…

Kad sam bila pozvana u opće predsjedništvo Potpornog društva, predsjednik [Gordon B.] Hinckley me savjetovao: »Vi donosite neobičnu kvalitetu ovom predsjedništvu. Prepoznat će vas kao nekoga tko predstavlja one izvan granica Sjedinjenih Država

O SESTRI OKAZAKI

Chieko Nishimura Okazaki (1926–2011) odrasla je na Havajima, SAD, u budističkoj obitelji japanskog porijekla. Priključila se Crkvi kad joj je bilo 15 godina.

Do tog je vremena sestra Okazaki spoznala složenost svog etničkog i kulturnog položaja. Zabrinute kako će ih drugi gledati nakon što je japanska vojska bombardirala Pearl Harbor na Havajima sestra Okazaki i njezina majka skupile su i spalile sve japanske uspomene koje su imale. Ali onda se ona pogledala u ogledalo i pomislila: »Nikada nisam stupila nogom u Japan. Nisam Japanka u svojem srcu. Ali ne mogu pobjeći od sebe. Moje oči, moja koža i moja kosa su japanske.«[1]

Sestra Okazaki suočavala se s rasizmom tijekom svog života. Počela je podučavati ubrzo nakon 2. svjetskog rata kada su protujapanski osjećaji još bili jaki u Sjedinjenim Državama. Tri su majke odbile dopustiti svojoj djeci da budu u njezinom razredu. Ali sestra Okazaki ih je ubrzo pridobila.[2]

Sestra Okazaki je bila prva žena koja je služila u sva tri pomoćna odbora za žene: najprije u Djevojkama, zatim u Maloj školi i zatim u Potpornom društvu.[3]

Ova je poruka izvadak iz njezinog govora sa općeg sabora u travnju 1996. o jedinstvu i raznolikosti (interpunkcija i velika slova standardizirani).

i Kanade. … Oni će vidjeti u vama prikaz svojeg jedinstva s Crkvom.« Dao mi je blagoslov da moj jezik bude odriješen dok govorim ljudima.[4]

… [Kad sam govorila u drugim zemljama,] mogla sam osjetiti kako Duh nosi moje riječi u njihova srca i mogla sam osjetiti kako mi »plod Duha« vraća natrag njihovu ljubav, njihovu radost i njihovu vjeru. Mogla sam osjetiti kako nas Duh ujedinjuje.

Braćo i sestre, bilo da su vaši plodovi breskve ili papaje, i bilo da ih nosite u bocama ili u košarama, zahvaljujemo vam što ih prinosite u ljubavi. Oče na Nebu, neka budemo jedno i neka budemo tvoji,[5] molim se u sveto ime našeg Spasitelja, Isusa Krista. Amen. ■

NAPOMENE

1. Chieko N. Okazaki, *Lighten Up!* (1993.), 7
2. Vidi Okazaki, *Lighten Up!* 48–50; Gregory A. Prince, »'There Is Always a Struggle': An Interview with Chieko N. Okazaki«, *Dialogue: A Journal of Mormon Thought* 45, br. 1 (Proljeće 2012.): 114–115.
3. »Obituary: Okazaki, Chieko«, *Deseret News,* 7. kolovoza 2011.
4. Vidi Prince, »There Is Always a Struggle«, 121 Gordon B. Hinckley je bio prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu kad je sestra Okazaki bila pozvana 1990. godine.
5. Vidi Nauk i savezi 38:27

FOTOGRAFIJA SESTRE OKAZAKI LJUBAZNOŠĆU CRKVENE POVIJESNE KNJIŽNICE; DRUGE SLIKE: GETTY IMAGES

TO BLISTAVO NEDJELJNO JUTRO

starješina Joseph B. Wirthlin (1917–2008)
Iz Zbora dvanaestorice apostola

Tog je dana uskrsli Gospodin razbio uze smrti. Izašao je iz groba i ukazao se pobjednički proslavljen kao Spasitelj cijelog ljudskog roda.

Mi znamo što je Uskrsnuće – sjedinjenje duha s tijelom u svom savršenom liku. …

Možete li to zamisliti? Život na našem vrhuncu? Nikada bolesni, nikada u boli, nikada opterećeni problemima koji nas tako često uznemiruju u smrtnosti?

Uskrsnuće je u središtu našeg vjerovanja kao kršćani. …

Kad je Spasitelj ustao iz groba, … učinio je nešto što nitko drugi nije mogao učiniti. Razbio je uze smrti, ne samo za sebe, već za sve koji su ikada živjeli – pravedne i nepravedne. …

Učinio je taj dar dostupnim svima. I tim je uzvišenim činom ublažio razornu i mučnu tugu koja izjeda duše onih koji su izgubili dragocjene voljene osobe.

Pomišljam na to kako je táman bio taj petak kada je Krist bio uzdignut na križ. …

Zemlja se potresla i postala tamna. …

Oni zli ljudi koji su tražili njegov život radovali su se. …

Toga se dana hramski zastor razderao na dva dijela.

Marija Magdalena i Marija, majka Isusova, obje su bile svladane tugom. … Veliki čovjek kojeg su voljele i cijenile visio je beživotno na križu. …

Apostoli su bili poraženi. Isus, njihov Spasitelj – čovjek koji je hodao po vodi i uzdignuo mrtve – i sam se našao na milosti i nemilosti opakih ljudi. …

Bio je to petak ispunjen razornom, sveobuhvatnom tugom. …

Mislim da je od svih dana od početka povijesti ovoga svijeta ovaj petak bio najtamniji.

[Ali] očaj se nije zadržao zato što je u nedjelju uskrsli Gospodin razbio uze smrti. Izašao je iz groba i ukazao se pobjednički proslavljen kao Spasitelj cijelog ljudskog roda.

Svatko će od nas imati svoje petke – te dane kad se sam svemir čini slomljenim i krhotine našeg svijeta leže razasute oko nas u komadima. …

Ali svjedočim vam u ime onoga koji je pobijedio smrt – nedjelja će doći. U tami naše tuge, nedjelja će doći. …

Bez obzira na našu tugu, nedjelja će doći. U ovom životu ili budućem, nedjelja će doći.

RABBUNI, MICHAEL MALM

Svjedočim vam da Uskrsnuće nije bajka. Imamo osobna svjedočanstva onih koji su ga vidjeli. Tisuće u starom i novom svijetu vidjeli su uskrslog Spasitelja. Osjetili su rane na njegovim rukama, nogama i boku. …

Nakon Uskrsnuća, učenici su se obnovili. Putovali su svijetom… odvažno proglašavajući Isusa Krista, uskrslog Sina živoga Boga.

Mnogi su od njih … poginuli kao mučenici. Svjedočanstvo o uskrslom Kristu bilo je na njihovim usnama dok su umirali.

Uskrsnuće je preobrazilo živote onih koji su ga vidjeli. Ne treba li preobraziti naš?

Svi ćemo ustati iz groba. …

Zbog života i vječne žrtve Spasitelja svijeta, bit ćemo ponovno ujedinjeni s onima koje smo voljeli. …

U taj ćemo se dan radovati što je Mesija prevladao sve kako bismo mi mogli zauvijek živjeti.

Zbog svetih uredbi koje primamo u svetim hramovima, naš odlazak iz ove kratke smrtnosti ne može zadugo razdvojiti odnose koji su bili pričvršćeni vrpcama načinjenim od vječnih spona.

Moje je svečano svjedočanstvo da smrt nije kraj postojanja. …

Neka razumijemo i živimo u zahvalnosti za neprocjenjive darove koji dolaze nama kao sinovima i kćerima Nebeskog Oca punog ljubavi te za obećanje toga blistavog dana kad ćemo svi pobjednički ustati iz groba. …

Bez obzira koliko taman bio naš petak, nedjelja će doći. ■

Iz obraćanja na Općem saboru u listopadu 2006.

Spasiteljevo posljednje, samotno putovanje

Chakell Wardleigh
crkveni časopisi

Tijekom svojeg smrtnog života Spasitelj je prošao mnoga putovanja – njegovo putovanje iz Betlehema i u Egipat kao dijete, njegovo putovanje od 40 dana u divljini, njegova mnoga putovanja u gradove, sela i domove kako bi podučavao, iscjeljivao i blagoslivljao tijekom svog službeništva, i mnoga druga. Ali ima jedno putovanje s kojim se Spasitelj morao suočiti sam, i to je bilo putovanje koje je samo on mogao podnijeti.

OČE MOJ, SIMON DEWEY

»Na uskrsnu nedjelju slavimo najdulje iščekivani i najslavniji događaj u povijesti svijeta.

To je dan koji je sve promijenio.

Tog se dana moj život promijenio.

Vaš se život promijenio.

Sudbina sve Božje djece se promijenila.«

Predsjednik Dieter F. Uchtdorf, drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu, »The Gift of Grace«, *Lijahona,* svibanj 2015., 107.

ECCE HOMO, LOUIS ROYER, RIJKSMUSEUM

Neusporediva patnja

»Nijedan smrtni um ne može pojmiti puni smisao onoga što je Krist učinio u Getsemaniju.

Znamo da su velike kapljice krvi izlazile iz svake pore dok je ispijao talog te gorke čaše koju mu je njegov Otac dao.

Znamo da je patio, tijelom i duhom, više nego je čovjeku moguće patiti, a da ne umre.

Znamo da je na neki način, neshvatljiv nama, njegova patnja udovoljila zahtjevima pravde, otkupila pokajničke duše od boli i kazna grijeha, te je omogućila milosrđe onima koji vjeruju u njegovo sveto ime.

Znamo da je ležao ničice na zemlji dok su boli i agonije beskrajnog tereta uzrokovale da uzdrhti i zaželi da ne ispije tu gorku čašu.«

Starješina Bruce R. McConkie (1915–1985) iz Zbora dvanaestorice apostola, »The Purifying Power of Gethsemane«, *Ensign,* svibanj 1985., 9.

Osobna primjena: Iako to možda ne shvaćamo uvijek, Spasitelj je pretrpio sve vrste boli tijekom Pomirenja. On razumije svaku fizičku bol, od slomljene kosti do najteže kronične bolesti. Osjetio je tamu i očaj mentalnih oboljenja poput depresije, tjeskobe, ovisnosti, usamljenosti i tuge. I osjetio je svaku duhovnu ranu jer je uzeo na sebe sve grijehe ljudskog roda.

Starješina David A. Bednar iz Zbora dvanaestorice apostola je podučio: »U trenutku slabosti možda ćemo zavapiti: 'Nitko ne zna kako je. Nitko ne razumije.' Ali Sin Božji savršeno zna i razumije, jer on je osjetio i ponio naša osobna bremena« (»Bear Up Their Burdens with Ease«, *Lijahona,* svibanj 2014., 90).

On je jedini bio sposoban.

»Ono što je on učinio mogao je učiniti samo Bog. Kao Jedinorođeni Sin Oca u tijelu, Isus je nasljedio božanske osobine. On je bio jedina osoba ikada rođena u smrtnost koja je mogla izvršiti ovo najznačajnije i najuzvišenije djelo. Kao jedini bezgrešan Čovjek koji je ikada živio na ovoj zemlji, on nije bio podložan duhovnoj smrti. Zbog svoje božanske naravi, također je posjedovao moć nad fizičkom smrću. Tako je on učinio za nas ono što mi ne možemo učiniti sami za sebe. Skršio je hladan dohvat smrti. Također je omogućio da imamo uzvišenu i mirnu utjehu dara Duha Svetoga.«

Predsjednik James E. Faust (1920-2007), Drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu, »The Atonement: Our Greatest Hope«, *Lijahona,* siječanj 2002., 20.

Osobna primjena: Kroz svoje Pomirenje Spasitelj je odriješio uze smrti i otkupio sve nas od naših grijeha tako da svaka osoba može imati vječni život. On je bio jedini sposoban izvršiti tako zastrašujući i nemoguć zadatak. Kad smo suočeni s ozbiljnim izazovima, možemo pronaći utjehu u spoznaji da Spasitelj zaista može učiniti nemoguće mogućim.

Nije se vratio natrag

»Na brdu nazvanom Kalvarija, dok su bespomoćni sljedbenici gledali, njegovo je ranjeno tijelo bilo pribijeno na križ. Nemilosrdno su mu se rugali, proklinjali ga i ismijavali. …

Bolni su sati prolazili dok je njegov život otjecao. Preko njegovih su ispucanih usana prešle riječi: '»Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj.« To reče i – izdahnu.'…

U posljednjem se trenutku Učitelj mogao vratiti natrag. Ali nije to učinio. Spustio se ispod svega, da bi mogao spasiti sve. Njegovo beživotno tijelo bilo je brzo, ali nježno položeno u posuđenu grobnicu.

Predsjednik Thomas S. Monson (1927-2018), »He Is Risen!« *Lijahona,* svibanj 2010., 89.

Osobna primjena: Pretrpio je strašnu bol, usamljenost i očaj, ali Spasitelj je ipak ustrajao i dovršio svoje smrtno putovanje s milošću – čak tražeći od svog Oca da oprosti onima koji su ga razapeli. Zbog njegovog savršenog primjera mi se možemo suočiti s našim izazovima i teškoćama s milošću, i uz njegovu pomoć možemo također ustrajati do svršetka.

PROCESIJA PREMA KALVARIJI, BERNARDO CAVALLINO, MUZEJ UMJETNOSTI CHRYSLER

POKOP, CARL HEINRICH BLOCH

Mnogi svjedoci njegovog Uskrsnuća

»Vjerujem mnogim svjedocima Spasiteljevog Uskrsnuća čija se iskustva i svjedočenja nalaze u Novom zavjetu – Petru i njegovim sudrugovima iz Dvanaestorice te dragoj, čistoj Mariji Magdaleni, među ostalima. Vjerujem svjedočanstvima koja se nalaze u Mormonovoj knjizi – apostolu Nefiju s neimenovanim mnoštvom u zemlji Izobila, među ostalima. I vjerujem svjedočanstvu Josepha Smitha i Sidneyja Rigdona koji su, nakon mnogih drugih svjedočanstava, izjavili veliko svjedočanstvo ove posljednje rasporedbe 'da on živi! Jer vidjesmo ga.' Praćen pogledom njegovog oka koje sve vidi, stojim kao svjedok da Isus Nazarećanin jest uskrsli Otkupitelj, i svjedočim o svemu što slijedi iz *činjenice* njegovog Uskrsnuća. Molim se da primite uvjerenje i utjehu tog istog svjedočanstva.«

Starješina D. Todd Christofferson iz Zbora dvanaestorice apostola, »Resurrection of Jesus Christ«, *Lijahona,* svibanj 2014., 114.

Osobna primjena: Iako nismo bili među onima koji su vidjeli uskrslo i usavršeno tijelo Otkupitelja, ipak možemo stajati kao svjedoci za njega danas. On uvijek može biti središte našeg života, bez obzira na vrijeme ili mjesto gdje se nađemo. Svaki put kada ponudimo svoje srce i ruke da služimo drugima; pokažemo blagost, ljubaznost i poštovanje svima; branimo istinu; i iznosimo svoje svjedočanstvo o evanđelju, mi stojimo kao istinski svjedoci Isusa Krista.

Ne moramo hodati sami

»Jedna od najvećih utjeha u ovo uskršnje vrijeme je saznanje da zbog toga što je Isus prošao tako dug, samotan put posve sam, *mi* to ne trebamo činiti. Njegovo je samotno putovanje donijelo veliku pratnju na našoj maloj verziji toga puta – milostivu brižnost našeg Oca na Nebu, pouzdanu prisutnost tog Voljenog Sina, savršeni dar Duha Svetoga, anđele na nebu, članove obitelji na obje strane vela, proroke i apostole, učitelje, vođe i prijatelje. Sve to i više od toga dano nam je da nas prati na našem smrtnom putovanju zbog Pomirenja Isusa Krista i Obnove njegovog evanđelja. Na Kalvariji je oglašena istina da nikada nećemo biti ostavljeni sami niti bez pomoći, čak i ako ponekad osjećamo da jesmo. …

Neka stojimo uz Isusa Krista 'u svako vrijeme i u svemu, i na svakome mjestu gdje se možda nađe[mo] i to do smrti' jer sigurno je i on tako stajao uz nas kada je to *bilo* do smrti i kada je trebao stajati potpuno i neopozivo sam.«

Starješina Jeffrey R. Holland iz Zbora dvanaestorice apostola, »None Were with Him«, *Lijahona,* svibanj 2009., 88.

Osobna primjena: Ovog Uskrsa, sjetite se Spasiteljevog posljednjeg, samotnog putovanja. On je žrtvovao sve što ima tako da vi i svaka osoba na zemlji možete postati čisti i imati vječni život. Učite iz njegovog savršenog primjera. Držite ga u svojim mislima i u svom srcu. I uvijek se sjetite da nikada niste sami. Zato što je izdržao svoje posljednje putovanje u potpunoj i krajnjoj samoći, on vas neće napustiti. Njegova je ljubav za vas beskrajna i nepromjenjiva, i on je spreman ponuditi vam mir, utjehu i nadu dok nastavljate svoje vlastito putovanje. Njegov dar Pomirenja je vječan i dan je vama. ■

Pogledajte kako nam Pasha pomaže razumjeti Uskrs na stranici **lds.org/go/41817.**

DETALJ SLIKE *HODAJTE SA MNOM*, GREG OLSEN, NE SMIJE SE UMNAŽATI

ŽENO, ZAŠTO PLAČEŠ? MARK R. PUGH

starješina Gary E. Stevenson
Iz Zbora dvanaestorice apostola

Iznosimo SVOJE ZNANJE O SPASITELJU

Naša poruka je poruka mira, a vi ste glasnici koji je propovijedaju. Vi to možete činiti kroz nove i uzbudljive tehnološke kanale.

Mi smo Crkva Isusa Krista, uspostavljena u posljednjim danima. Na isti način kako je Gospodin uputio svoje drevne učenike, mi smo dobili zadatak u posljednjim danima: »Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju« (Marko 16:15).

Drevni prorok Nefi jezgrovito je sažeo ovo poslanje i poruku te njezin cilj: »I razgovaramo o Kristu, radujemo se u Kristu, propovijedamo o Kristu, prorokujemo o Kristu, i pišemo u skladu s proroštvima našim, da bi djeca naša znala prema kojem se izvoru mogu osvrnuti za otpust grijeha svojih« (2 Nefi 25:26).

U knjizi Mosijinoj čitamo kako je drevni prorok kralj Benjamin iz Mormonove knjige okupio svoj narod diljem zemlje na mjestu hrama, učinio da kula bude podignuta i podučio ih. Dok ih je podučavao,

FOTOGRAFIJA: GETTY IMAGES LIK KRISTOV, HEINRICH HOFMANN

1830.

Tiskano ***5000*** *primjeraka Mormonove knjige*

1850.

1870.

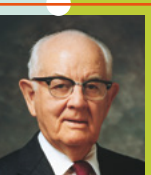
1890.

Prijenos ***Glazba i nadahnute riječi:*** *započeo* **1929.** *– danas se približava* ***5000****-tom prijenosu.*

1950.

1974.

2010.

2030.

Danas tiskano: ***175 MILIJUNA*** *primjeraka Mormonove knjige*

također im je prorokovao o našem vremenu: »I povrh toga, kažem vam da će vrijeme doći kada će se spoznaja o Spasitelju proširiti među svakim narodom, plemenom, jezikom i pukom« (Mosija 3:20).

»Spoznaja o Spasitelju«

Jedan od najdragocjenijih darova koje cijenimo u našim obiteljima i dajemo drugima je »spoznaja o Spasitelju« to jest Isusu Kristu.

S otvaranjem rasporedbe punine vremena došlo je prosvjetljenje na cijeli ljudski rod te bujica tehnoloških napredaka. To je donijelo sa sobom industrijsko doba i komunikacijske alate, omogućujući ispunjenje proroštva kralja Benjamina.

Kao član Zbora dvanaestorice apostola, pozvan kao naročiti svjedok »za ime Kristovo po svemu svijetu« (NiS 107:23), s određenim zaduženjima u odborima za odnose s javnošću i za komunikacijske usluge, mogu se usredotočiti na ispunjenje ovog proroštva – da se »spoznaja o Spasitelju« širi diljem svijeta – koristeći najnovije tehnologije koje su nam dostupne.

Sateliti su samo početak onoga što slijedi za budućnost globalnog prijenosa. … Vjerujem da Gospodin želi staviti u naše ruke izume koje smo mi laici jedva mogli primijetiti.«
– predsjednik Spencer W. Kimball

»Među svakim narodom, plemenom, jezikom i pukom«

Povijesno gledajući, unapređenja u tisku i izum radija i televizije omogućili su da se poruka Obnove proširi diljem svijeta. Pronalazimo brojne primjere ovoga, od kojih se nekih sjećamo.

Unutar 10 godina nakon Prvog viđenja i mjesec dana prije uspostavljanja Crkve, bilo je objavljeno 5000 primjeraka Mormonove knjige. Od tada je tiskano više od 175 milijuna primjeraka.

Svaku nedjelju ujutro možete slušati ili gledati prijenos emisije *Glazba i nadahnute riječi,* koja se približava svojem 5000-tom izdanju. Prvi prijenos održan je na radiju 1929. godine. Prvi prijenos općeg sabora na televiziji dogodio se 1949. godine.

Zanimljivo je da je 1966. godine predsjednik David O. McKay (1873–1970) počeo govoriti o onome što će doći: »Otkrića opterećena takvom snažnom moću, bilo na blagoslov ili na uništenje ljudskih bića, tako da čine čovjekovu odgovornost za njihovo kontroliranje najogromnijom ikada stavljenom u ljudske ruke. … Ovo je doba puno bezgraničnih opasnosti, kao i neizrecivih mogućnosti.«[1]

Godine 1974. predsjednik Spencer W. Kimball (1895–1985) je opisao svoje viđenje o dolazećem vremenu: »Gospodin je blagoslovio svijet mnogim… satelitima. Oni su postavljeni visoko na nebu, šaljući signale prijenosa natrag u gotovo svaki kut zemljine površine. … Ovi su sateliti svakako samo početak onoga što slijedi za budućnost globalnog prijenosa. … Vjerujem da Gospodin želi staviti u naše ruke izume koje smo mi laici jedva mogli primijetiti.«[2]

S tehnološkim napretkom u komunikaciji i medijima koji sada internet uvelike prati u stopu, čini se da smo u našem životnom vijeku

posvjedočili doslovnom ispunjenju proroštava kralja Benjamina, predsjednika McKaya i predsjednika Kimballa.

Postoji također jasan uzorak prihvaćanja ovih tehnologija za izgradnju Gospodnjeg kraljevstva na zemlji. Htio bih vam iznijeti primjere ovoga.

LDS.org i Mormon.org

Crkva je 1996. godine službeno počela koristiti internet kao sredstvo za slanje poruka i komunikaciju. Od tada je predstavljeno oko 260 internetskih stranica koje sponzorira Crkva, uključujući stranice dostupne u gotovo svakoj zemlji gdje članovi Crkve žive, na njihovom jeziku.

Iznosim dva poznata primjera ovih stranica. Prvi je LDS.org, stranica uspostavljena 1996. godine, koja danas prima više od 24 milijuna novih posjetitelja godišnje i u prosjeku više od milijun posjetitelja svaki tjedan. Mnogi članovi nalaze ovdje plan za podučavanje i govore s prošlih općih sabora. Drugi je Mormon.org, stranica namijenjena da predstavi evanđelje našim susjedima i prijateljima koji nisu članovi Crkve. Ova stranica prima više od 16 milijuna jedinstvenih posjetitelja godišnje.

Aplikacije za mobilne uređaje

Naravno, tehnologije se razvijaju vratolomnom brzinom, iziskujući znatan trud i resurse da bi se išlo u korak. S izumom pametnih telefona došla je moć pristupanja masivnoj količini podataka u ručnom modalitetu i njezinog korištenja. Veći dio ovih podataka organiziran je u obliku mobilnih aplikacija. Prva aplikacija koju Crkva sponzorira bila je puštena u promet 2007. godine.

Brojni su primjeri naše korisne upotrebe moblinih aplikacija za širenje naše »spoznaj[e] o Spasitelju«. Neću opisivati sadržaj mnogih aplikacija koje su nadomak vaših prstiju, ali slijede neki primjeri aplikacija koje su vam vjerojatno poznate:

SLIKA: GETTY IMAGES

- Evanđeoska knjižnica
- Mormonski kanal
- Alati SPD-a
- SPD glazba
- Obiteljsko stablo

Milijuni korisnika koriste ove aplikacije milijune puta tjedno.

Društveni mediji

Prema definiciji, društveni mediji su tehnologije podsredstvom računala koje omogućuju pojedincima i organizacijama pregledavati, stvarati i dijeliti informacije, ideje i druge oblike izražavanja putem virtualnih zajednica i mreža.

Počevši oko 2010. godine, Crkva je počela ozbiljno prihvaćanje korištenja društvenih medija u ostvarivanju širenja »spoznaj[e] o Spasitelju«. Ovo je brz i dinamičan digitalni modalitet. Gotovo je neusporediv u brzini mijenjanja.

Jedna primjetna odlika društvenih medija jest da se, čim se netko dovoljno upozna s jednom platformom ili joj se prilagodi, pojavi nova, veća ili uočljivo bolja.

Ukratko ću opisati pet platformi društvenih medija koje Crkva koristi kao kanale komunikacije:

1. Facebook ima više od 2 milijarde korisnika diljem svijeta. Ovdje korisnici grade svoju vlastitu društvenu mrežu prijatelja na internetu.

2. Instagram je društvema stranica koja se usmjerava na slike i video zapise.

3. Pinterest je poput virtualne oglasne ploče.

S izumom pametnih telefona došla je moć pristupanja masivnoj količini podataka u ručnom modalitetu i njezinog korištenja.

U kolovozu 2016. predsjednik Dieter F. Uchtdorf je objavio video na Instagramu, gdje podučava svojeg unuka Erika načelima evanđelja u – možete li pogoditi – pilotskoj kabini zrakoplova!

Ovdje su vizualni prikazi nazvani »pinovi« pričvršćeni na ploču. To mogu biti nadahnjujući izrazi ili poticajne slike.

4. Twitter je društvena mreža koja omogućuje korisnicima slati i čitati kratke poruke od 280 znakova nazvane »tweetovi«.

5. Snapchat uključuje fotografije i kratke video prikaze koji nestaju ili odmah ili unutar 24 sata.

Kao institucija, mi koristimo ove stranice društvenih medija na snažan način.

FACEBOOK

Možda se sjećate nježne poruke na općem saboru o depresiji koju je prije nekoliko godina izrekao starješina Jeffrey R. Holland iz Zbora dvanaestorice apostola.[3] Iz njegovog je govora bio izveden video segment koji je imao preko dva milijuna pregleda samo na Facebooku, s mnogo tisuća lajkova, dijeljenja i pozitivnih komentara.[4]

INSTAGRAM

U kolovozu 2016. predsjednik Dieter F. Uchtdorf je objavio video na Instagramu, gdje podučava svojeg unuka Erika načelima evanđelja u – možete li pogoditi – pilotskoj kabini zrakoplova![5] Tisuće ljudi uživalo je u objavi predsjednika Uchtdorfa na Instagramu i pratili su je brojni pozitivni komentari.

Crkva je također na svojem Instagram računu u studenom 2017. objavila video starješine Dallina H. Oaksa i starješine M. Russella Ballarda u kojem odgovaraju na pitanje mlade žene o sestrama koje služe misiju. Ova je objava pregledana više od 112 000 puta.

PINTEREST

Na Pinterestu se može pronaći stotine pinova sa stranice LDS.org i još više od pojedinih članova, koji nadahnjuju druge.

Na primjer, mnogi iznose riječi proroka – prošlih i sadašnjih. Pin jednoga od učenja predsjednika Thomasa S. Monsona kaže: »Toliko toga u životu ovisi o našem stavu.«[6]

TWITTER

Tweet koji je starješina David A. Bednar iz Zbora dvanaestorice apostola iznio prošle godine na Uskršnje jutro, bio je pregledan 210 000 puta. Starješina Bednar je pokazao da kratka, jednostavna poruka »On nije ovdje! Uskrsnuo je« (Matej 28:6), može imati duboki i trajan učinak.

Snapchat

Naposljetku, slike i riječi koje iznose jednu od poruka Prvog predsjedništva od predsjednika Monsona nedavno su se pojavile na Snapchatu.

Povezani rizici

A sad, nakon što sam se upravo založio za sve vrline ovih novih tehnologija i pokazao njihovo primjereno korištenje, mislim da je također korisno raspraviti o nekim rizicima povezanim s njima.

Svi trebamo biti svjesni vremena koje može biti provedeno na društvenim medijima ili u korištenju mobilnih aplikacija. Korištenje

društvenih medija također nosi rizik smanjivanja komunikacije licem u lice, što može zagušiti razvoj društvenih vještina kod mnogih naših mladih ljudi.

Opasnosti povezane s neprimjerenim sadržajem ne mogu se podcijeniti. U društvu postoji rastuća epidemija ovisnosti o pornografiji, koja muči čak i članove i obitelji u Crkvi i negativno utječe na njih.

Naposljetku, iznosim dva dodatna stapajuća rizika, čije se mreže protežu nad doslovno svima, uključujući djevojke i majke i majke i supruge milenijske generacije. Nazivam ova dva rizika »idealiziranom stvarnošću« i »oslabljujućim usporedbama«. Mislim da je najbolji način opisivanja ova dva rizika iznošenjem nekih primjera.

Općenito govoreći, slike koje se objavljuju na društvenim medijima nastoje prikazati život na najbolji i često na čak nerealan način. Često su pune prekrasnih prizora uređenja doma, divnih mjesta za odmor i složene pripreme hrane. Opasnost je, naravno, da mnogi ljudi postaju obeshrabreni zato što se naizgled ne mogu mjeriti s tom idealiziranom virtualnom stvarnošću.

Nadahnuta pinom rođendanske torte od palačinki, moja je nećakinja nedavno objavila svoj pokušaj pravljenja te torte. Umjesto da dopusti stvaranje pretjeranog pritiska, ona je odlučila nadahnuti druge objavljujući svoj »Pinterest neuspjeh« (vidi fotografiju palačinki).

Nadam se da možemo naučiti kako pronaći više humora, a manje obeshrabrenja kada smo suočeni s prizorima koji mogu prikazati idealiziranu stvarnost i koji prečesto mogu dovesti do oslabljujućih usporedbi.

Izgleda da ovo nije samo znak našeg vremena već je to, mjereći Pavlove riječi, bilo i u prošlim vremenima: »Ali oni, budući da se mjere… i uspoređuju sami sa sobom, ludo postupaju« (2 Korinćanima 10:12).

Starješina J. Devn Cornish iz Sedamdesetorice nedavno je također pružio pravovremen savjet: »Mi se nepotrebno mučimo natječući se i uspoređujući. Pogrešno prosuđujemo svoju osobnu vrijednost prema *stvarima* koje imamo ili nemamo i prema *tuđim mišljenjima*. Ako se moramo uspoređivati, uspoređujmo se s onime kakvi smo bili u prošlosti naspram onoga kakvi smo danas – i čak naspram onoga kakvi želimo biti u budućnosti.«[7]

Iznio bih vam jednu našu obiteljsku tajnu, koja se nalazi na ovoj obiteljskoj fotografiji (vidi sljedeću stranicu) snimljenoj prije više godina, prije dolaska društvenih medija. Da je snimljena danas, vjerojatno bi bila objavljena, predstavljajući obitelj s četvero krasnih, bojama usklađenih, pristojnih dječaka koji uživaju u zajedničkoj prilici za snimanje skladne obiteljske fotografije. Želite li čuti pravu priču?

Još se uvijek sjećam telefonskog poziva moje supruge. »Gary, gdje si? Mi smo u fotografskom studiju na otvorenom. Svi smo spremni za snimanje. Nije bilo lako odjenuti, uskladiti i pripremiti dječake. Stižeš li uskoro?«

Mnogi ljudi postaju obeshrabreni zato što se naizgled ne mogu mjeriti s tom idealiziranom virtualnom stvarnošću.

Idealizirana stvarnost

Oslabljujuće usporedbe

Pa, zaboravio sam i nisam još izašao iz ureda! Kasnio sam pola sata, a stvari nisu išle tako dobro u mojoj odsutnosti, gotovo kaotično.

Što se dogodilo? Dakle, moj je najstariji sin trčao po dvorištu i pronašao je stablo jabuke, ubrao nešto jabuka i počeo ih bacati na druge dječake. Pogodio je našeg trećeg sina jabukom u leđa i srušio ga pa je on počeo plakati.

U međuvremenu, dok se to događalo, moj je drugi sin sjeo i njegove su se hlače malo podigle. Druga su djeca vidjela da su njegove čarape bijele sportske čarape, ne crkvene čarape koje mu je njegova majka dala da odjene. Upitala ga je: »Zašto nisi odjenuo svoje crkvene čarape?

Rekao je: »Pa, ne sviđaju mi se. Grebu me.«

A dok je ona pričala s njim, naš je dvogodišnji sin trčao kroz dvorište, spotaknuo se na nešto, pao i raskrvario si nos. Sad je krv tekla na njegovu bijelu majicu i bila je umrljana. Tada sam se ja pojavio. Jedini način kako spasiti sliku bio je obrnuti majicu i odjenuti je naopako, skivajući krvave mrlje od kamere.

Kako se ispostavilo, dok je naš najstariji sin trčao okolo i bacao jabuke, pao je i zaradio veliku mrlju od trave na koljenu. Stoga je na slici njegova ruka strateški postavljena, pokrivajući mrlje od trave.

A naš treći sin, pa, čekali smo 20 minuta da njegove oči više ne budu crvene od plakanja.

I naravno, mrlje od krvi su sada na stražnjoj strani majice našeg najmlađeg sina.

A naš drugi sin drži ruke položene strateški preko njegovih bijelih sportskih čarapa tako da je sve usklađeno.

A ja, pa, Gary je u nemilosti zato što je moj kasni dolazak uzrokovao sve ovo.

Stoga, kada vidite ovu prekrasnu sliku naše obitelji i tugujete, »Zašto se mi ne možemo skupiti zajedno i biti savršena obitelj poput njihove?« svi znate bolje!

Društveni mediji i misionarsko djelo

Kao što možete vidjeti, trebamo paziti na opasnosti i rizike, uključujući idealiziranu stvarnost i oslabljujuće usporedbe. Svijet obično nije tako blistav kako se čini u društvenim medijima. Ipak, ima mnogo dobroga što je došlo i što će doći kroz ove platforme komunikacije.

U 2017. Misionarski odjel je dao nove upute o praktičnim načinima kako se društveni mediji mogu koristiti u misionarskom radu. Mnogi digitalni izvori koji su nam dostupni mogu se koristiti na snažne, lagane, jednostavne i iznimno učinkovite načine.

Ima toliko mnogo primjena za korištenje tehnologije na primjerene i nadahnute načine. Trebamo učiniti sve što možemo da podučimo nadolazeći naraštaj pravednom korištenju tehnologije te da također upozorimo na nepravedno korištenje i povezane opasnosti i spriječimo ih.

To će pomoći osigurati da će koristi tehnologije nadvladati prateće rizike.

»Kako su divni glasnici«

Tijekom vremena u kojem sam pomno razmišljao i duboko se molio o ovoj poruci, probudio sam se rano jednog jutra s pjesmom i njezinim jednostavnim riječima na umu: »Kako su divni glasnici koji nam propovijedaju evanđelje mira.«[8]

Naša poruka je poruka mira, a vi ste divni glasnici koji je propovijedaju. Vi to možete činiti kroz ove nove i uzbudljive tehnološke kanale. Mi živimo u jedinstvenom svijetu u punini vremenā sa sposobnošću da propovijedamo evanđelje mira doslovno nadomak vrškova prstiju.

Imamo proročke riječi drevnih proroka, koje savršeno oslikavaju naše vrijeme i daju nam usmjerenje za naše dane: »I povrh toga, kažem vam da će vrijeme doći kad će se spoznaja o Spasitelju proširiti među svakim narodom, plemenom, jezikom i pukom« (Mosija 3:20).

Također imamo riječi koje nam dolaze kroz suvremenu objavu, govoreći i dajući vodstvo za naše vrijeme i okolnosti. Navodim starješinu Bednara: »Vjerujem da je došlo vrijeme da mi kao Kristovi učenici prikladno i učinkovitije koristimo ove nadahnute alate kako bismo svjedočili o Bogu, Vječnom Ocu, o njegovom naumu sreće za njegovu djecu i o njegovom Sinu, Isusu Kristu, kao Spasitelju svijeta; da proglašavamo stvarnost Obnove evanđelja u posljednjim danima i ostvarujemo Gospodinovo djelo.«[9]

Pozivam svakoga od vas da potpuno razmotrite svoju ulogu u propovijedanju evanđelja mira kao divni glasnici. Neka svatko od nas učini svoj dio u iznošenju naše »spoznaj[e] o Spasitelju« svakom narodu, plemenu, jeziku i puku. Najbolji način kako ovo učiniti jest korak po korak i na jedinstven način koji je najbolji za vas i vašu obitelj. Neka svatko od vas ima hrabrosti postavljati blogove, pinove, lajkove, dijeljenja, objave, prijateljstva, tvitove, snapove i drugo na način koji će slaviti, častiti i poštivati volju našeg brižnog Nebeskog Oca i donijeti spoznaju o Spasitelju vašoj obitelji, voljenima i prijateljima – uključujući vaše prijatelje na društvenim medijima. ■

Iz obraćanja na saboru žena sveučilišta Brigham Young, »The Knowledge of a Savior«, iznesenog 5. svibnja 2017.

NAPOMENE

1. David O. McKay, Conference Report, listopad 1966., 4.
2. Spencer W. Kimball, »When the World Will Be Converted«, *Ensign,* listopad 1974., 11, 10.
3. Vidi Jeffrey R. Holland, »Like a Broken Vessel«, *Lijahona,* studeni 2013., 40–42.
4. Vidi Jeffrey R. Holland, »Mormonska poruka: Poput slomljene lađe«, 20. lipnja 2016. mormonnewsroom.org
5. Vidi »President Uchtdorf Relates Flying to Gospel in Post and Video with Grandson«, 30. rujna 2016., LDS.org.
6. Thomas S. Monson, »Living the Abundant Life«, *Lijahona,* siječanj 2012., 4.
7. J. Devn Cornish, »Am I Good Enough? Will I Make It?« *Lijahona,* studeni 2016., 33.
8. »How Lovely Are the Messengers«, hymnary.org.
9. David A. Bednar »Flood the Earth through Social Media«, *Lijahona,* kolovoz 2015., 50; vidi i David A. Bednar, »Sweep the Earth as with a Flood« (video zapis), LDS.org.

Neka svatko od nas učini svoj dio u iznošenju naše »spoznaj[e] o Spasitelju« svakom narodu, plemenu, jeziku i puku.

Mi živimo u jedinstvenom svijetu u punini vremenā sa sposobnošću da propovijedamo evanđelje mira doslovno nadomak vrškova prstiju.

SLIKA: GETTY IMAGES

3. POGLAVLJE

Zlatne ploče

Ovo je poglavlje 3 nove narativne povijesti Crkve u četiri sveska nazvane Sveci: Priča Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana. *Knjiga će na 14 jezika biti dostupna u tisku, u odsjeku Povijest Crkve u aplikaciji Evanđeoska knjižnica, te na internetu na stranici sveci.lds.org. Sljedećih nekoliko poglavlja bit će objavljeno u budućim izdanjima sve dok svezak 1 ne bude izdan kasnije ove godine. Ta će poglavlja biti dostupna na 47 jezika u aplikaciji Evanđeoska knjižnica i na stranici sveci.lds.org. Poglavlje 2 opisuje Josephovo Prvo viđenje – viđenje Oca i Sina u proljeće 1820. godine.*

Tri su godine prošle i tri žetve. Joseph je većinu dana provodio krčeći zemlju, premećući tlo i radeći kao najamni radnik kako bi uštedio novac za godišnju gotovinsku isplatu za obiteljsko imanje. Zbog posla nije mogao često pohađati školu pa je većinu svojeg slobodnog vremena provodio s obitelji ili drugim radnicima.

Joseph i njegovi prijatelji bili su mladi i neozbiljni. Ponekada bi napravili nerazborite pogreške, a Joseph je otkrio kako jedan oprost ne znači da se nikada ponovno neće morati pokajati. Niti je njegovo veličanstveno viđenje odgovorilo na svako pitanje niti je zauvijek okončalo njegovu pomutnju.[1] Stoga je nastojao ostati blizu Bogu. Čitao je svoju Bibliju, imao povjerenja u moć Isusa Krista da ga spasi te je bio poslušan Gospodinovoj zapovijedi da se ne pridruži ijednoj crkvi.

Poput mnogih ljudi u tom području, uključujući njegovog oca, Joseph je vjerovao da će Bog objaviti spoznaju kroz predmete poput štapova ili kamenova, kao što je to učinio s Mojsijem, Aronom i drugima u Bibliji.[2] Jednoga dana, dok je Joseph pomagao susjedu s kopanjem bunara, naišao je na mali kamen ukopan duboko u zemlji. Svjestan da su ljudi ponekada koristili posebno kamenje kako bi tražili izgubljene predmete ili izgubljeno blago, Joseph se pitao je li našao jedan takav kamen. Gledajući u njega, vidio je ono što je nevidljivo naravnom oku.[3]

Josephov dar korištenja tog kamena dojmio je članove obitelji koji su vidjeli to kao znak božanske naklonosti.[4] No, iako je imao dar vidioca, Joseph i dalje nije bio siguran je li Bog bio zadovoljan njime. Više nije mogao osjetiti oprost i mir koje je osjećao nakon svojeg viđenja Oca i Sina. Umjesto toga, često se osjećao osuđenim zbog svojih slabosti i nesavršenosti.[5]

Dana, 21. rujna 1823., sedamnaestogodišnji Joseph je ležao budan u sobi u potkrovlju koju je dijelio sa svojom braćom. Te je večeri ostao budan do kasno u noć, slušajući svoju obitelj kako razgovara o različitim crkvama i naucima koje su one naučavale. Sada su svi spavali i u kući je vladala tišina.[6]

U tami svoje sobe, Joseph se počeo moliti, usrdno preklinjući da mu Bog oprosti njegove grijehe. Čeznuo je za komunikacijom s nebeskim glasnikom koji bi ga mogao uvjeriti u njegov položaj pred Gospodinom i dati mu spoznaju o evanđelju koja mu je obećana u šumarku. Joseph je znao da mu je Bog ranije odgovorio na njegove molitve pa je imao potpuno pouzdanje da će mu odgovoriti ponovno.

Dok se Joseph molio, svjetlo se pojavilo pokraj njegovog kreveta i jačalo je dok nije ispunilo cijelo potkrovlje. Joseph

PROZVAO ME JE PO IMENU, MICHAEL MALM

je pogledao prema gore i vidio anđela kako stoji u zraku. Anđeo je nosio neporubljenu bijelu halju koja je sezala do njegovih zapešća i gležnjeva. Svjetlo je zračilo iz njega, a njegovo je lice sjalo poput munje.

Joseph se prvo uplašio, no ubrzo ga je ispunio mir. Anđeo ga je oslovio imenom i predstavio se kao Moroni. Rekao je da je Bog oprostio Josephu njegove grijehe i sada je imao djelo koje je trebao obaviti. Izjavio je da će se o Josephovom imenu govoriti dobro i zlo među svim narodima.[7]

Moroni je govorio o zlatnim pločama ukopanima u obližnjem brdu. Na pločama je bio urezan zapis o drevnom narodu koji je nekoć živio u Amerikama. Zapis je sadržavao priče o njihovom porijeklu i događaj kada ih je Isus Krist posjetio i podučio punini svojeg evanđelja.[8] Ukopano s pločama, rekao je Moroni, bilo je kamenje vidioca, koje je Joseph kasnije nazvao Urim i Tumim ili tumači. Gospodin je pripremio ovo kamenje kako bi pomoglo Josephu s prijevodom zapisa. Prozirno je kamenje bilo međusobno povezano i pričvršćeno na naprsnik.[8]

Moroni je rekao Josephu da je Bog odabrao Josepha kako bi obnovio savez te da će on, odabere li biti vjeran Božjim zapovijedima, biti onaj koji će objaviti zapis na pločama.

Tijekom ostatka posjeta, Moroni je navodio proročanstva iz biblijskih knjiga Izaije, Joela, Malahije i Djela apostolskih. Objasnio je kako Gospodin ubrzo dolazi i da ljudska obitelj neće ispuniti svrhu svojeg stvaranja ako najprije Božji drevni savezi ne budu obnovljeni.[10] Moroni je rekao da je Bog odabrao Josepha za obnovu tog saveza i ako on odabere biti vjeran Božjim zapovijedima, on će biti taj koji će objaviti zapis na pločama.[11]

Prije nego je otišao, anđeo je zapovjedio Josephu da se brine o pločama i nikome ih ne pokazuje osim ako ne bude drugačije upućen, upozoravajući ga da će biti uništen ne bude li poslušan tom savjetu. Zatim se svjetlo sakupilo oko Moronija, a on je uzašao na nebo.[12]

Dok je Joseph ležao razmišljajući o viđenju, svjetlo je ponovno preplavilo sobu i Moroni se ponovno pojavio, izlažući istu poruku kao i prije. Tada je otišao, tek da bi se još jednom ukazao i iznio svoju poruku po treći puta.

»Sada, Josephe, pripazi«, rekao je. »Kada odeš po te ploče, um će ti biti ispunjen tamom i svaki će oblik zla nahrupiti u tvoj um kako bi te spriječilo u obdržavanju Božjih zapovijedi. Upućujući Josepha nekome tko će ga podržati, Moroni ga je potaknuo da ispriča svojem ocu o svojim viđenjima.

»On će vjerovati u svaku riječ koju ćeš reći«, anđeo je obećao.[13]

Narednog jutra Joseph nije ništa rekao o Moroniju, iako je znao da je i njegov otac vjerovao u viđenja i anđele. Umjesto toga, proveli su jutro ubirući plodove s obližnjeg polja s Alvinom.

Rad je bio naporan. Joseph je nastojao održati korak sa svojim bratom dok su želi sa svojim kosama gore–dolje kroz visoko žito. No, Moronijevi su ga posjeti održali budnim kroz cijelu noć i njegove su se misli stalno vraćale na drevni zapis i brdo u kojem je on ukopan.

Ubrzo je prestao raditi i Alvin je to primijetio. »Moramo nastaviti raditi«, povikao je prema Josephu, »ili nikada nećemo dovršiti svoje zaduženje«.[14]

Joseph je pokušao raditi marljivije i brže, no što god da je učinio, nije mogao pratiti Alvina. Nakon nekog vremena, Joseph st. je primijetio da je Joseph izgledao blijedo te je ponovno prestao raditi. »Idi kući«, rekao je, vjerujući da je njegov sin bolestan.

Joseph je poslušao svojeg oca i počeo teturati natrag prema kući. No, dok je pokušao prijeći ogradu, iscrpljen se srušio na zemlju.

Dok je ondje ležao, skupljajući snagu, vidio je Moronija kako još jednom stoji iznad njega, okružen svjetlošću. »Zašto nisi rekao svojem ocu ono što sam ti rekao?«, upitao je.

Joseph je rekao kako se pobojao da mu otac neće povjerovati.

»Vjerovat će«, Moroni mu je jamčio, a tada ponovio svoju poruku od sinoć.[15]

Joseph st. je zaplakao kada mu je njegov sin rekao za anđela i njegovu poruku. »Bilo je to viđenje od Boga«, rekao je. »Poslušaj ga.«[16]

Joseph je odmah krenuo prema tom brdu. Moroni mu je tijekom te noći pokazao viđenje mjesta gdje su

FOTOGRAFIJA BRDA KUMORA I OKOLNOG PODRUČJA IZ ZRAKA, CRAIG DIMOND

Pored Palmyre, New York, brdo Kumora je oko 4,8 km jugoistočno od obiteljske farme Smithovih. Joseph je znao kamo otići kako bi pronašao ploče Mormonove knjige zakopane ondje zato što mu je Moroni pokazao brdo u viđenju.

ploče skrivene pa je znao kamo treba ići. Jedno od najviših u području, brdo se nalazilo oko pet kilometara od njegove kuće. Ploče su bile zakopane ispod velikog, zaobljenog kamena sa zapadne strane brda, nedaleko od njegovog vrha.

Joseph je razmišljao o pločama dok je hodao. Iako je znao da su svete, bilo mu je teško, a ne pitati se kolika im je bila vrijednost. Čuo je priče o skrivenom blagu koje su štitili zaštitnički duhovi, no Moroni i ploče koje je on opisao bili su drugačiji od tih priča. Moroni je bio nebeski glasnik kojeg je Bog odredio da sigurno preda taj zapis njegovom odabranom vidiocu. A ploče su bile dragocjene, ne zato što su bile zlatne, već zato što su svjedočile o Isusu Kristu.

Ipak, Joseph si nije mogao pomoći i ne razmišljati o tome kako točno zna gdje pronaći dovoljno blaga da oslobodi svoju obitelj od siromaštva.[17]

Stigavši do brda, Joseph je pronašao mjesto koje je vidio u viđenju i počeo je kopati pri dnu kamena dok nije otkrio rubove. Tada je pronašao veliku granu stabla i iskoristio ju kao polugu da podigne kamen i makne ga nastranu.[18]

Ispod stijene nalazila se posuda, a njezine su stranice i dno bile od kamena. Pogledavši unutra, Joseph je vidio zlatne ploče, kamenje vidioca i naprsnik.[19] Ploče su bile prekrivene drevnim zapisima i s jedne strane spojene trima prstenima. Svaka je ploča bila oko 15 cm široka, 20 cm duga i tanka. Činilo se kako je dio ploča zapečaćen kako ih nitko ne bi mogao čitati.[20]

Zapanjen, Joseph se ponovno pitao koliko bi ploče vrijedile. Posegnuo je prema njima – i osjetio kako udar struji kroz njega. Trznuo je rukom unatrag, no zatim još dva puta posegnuo za pločama te je svaki puta bio stresen.

»Zašto ne mogu primiti ovu knjigu?«, zavapio je.

»Zato što nisi bio poslušan Gospodinovoj zapovijedi«, začuo se obližnji glas.[21]

Joseph se okrenuo i vidio Moronija. Odjednom je poruka od sinoć preplavila njegov um i on je razumio da je zaboravio istinsku svrhu zapisa. Počeo se moliti, a njegovi su se um i duša probudili za Svetoga Duha.

»Gledaj«, Moroni je zapovjedio. Još se jedno viđenje odvilo pred Josephom, a on je vidio Sotonu okruženog njegovom bezbrojnom vojskom. »Sve je ovo pokazano, dobro i zlo, sveto i nečisto, Božja slava i moć tame«, anđeo je izjavio, »kako bi nadalje mogao poznavati dvije moći i da zli nikada ne bi imao utjecaj na tebe niti te prevladao.«

Uputio je Josepha da pročisti svoje srce i osnaži svoj um kako bi primio zapis. »Ako ćeš ikada zadobiti ove svetosti, to mora biti molitvom i vjernošću u poslušnosti Gospodinu«, Moroni je objasnio. »Nisu ovdje položene u svrhu stjecanja probitka i bogatstva za slavu ovog svijeta. Zapečaćene su moću vjere.«[22]

Joseph je upitao kada može dobiti ploče.

»Dvadeset i drugog dana narednog rujna«, rekao je Moroni, »dovedeš li pravu osobu sa sobom.«

»Tko je prava osoba?«, Joseph je upitao.

»Tvoj najstariji brat.«[23]

Još od kako je bio dijete, Joseph je znao da se može osloniti na svojeg najstarijeg brata. Alvin je sada imao dvadeset i pet godina te je mogao pribaviti vlastiti farmu ako je to htio. No, odabrao je ostati na obiteljskoj farmi i pomoći svojim roditeljima da se smjeste i budu sigurni na svojoj zemlji kako budu stariji. Bio je ozbiljan i marljiv, a Joseph ga je neizmjerno volio i divio mu se.[24]

Možda je Moroni osjetio da je Josephu bila potrebna mudrost i snaga njegovog brata da postane onakva osoba kakvoj bi Gospodin mogao povjeriti ove ploče.

Vraćajući se kući te večeri, Joseph je bio umoran. No, njegova se obitelj okupila oko njega čim je ušao kroz vrata, željna znati što je našao na brdu. Joseph im je počeo govoriti o pločama, no Alvin je prekinuo kada je primijetio koliko je umorno Joseph izgledao.

»Pođimo u krevet«, rekao je, »i u jutro ćemo se rano ustati i poći na posao.« Imat će dovoljno vremena sutra da čuju ostatak Josephove priče. »Ako će nam majka rano pripremiti večeru«, rekao je, »onda ćemo imati ugodnu, dugu večer i svi ćemo sjesti i saslušati te.«[25]

Naredne večeri, Joseph je iznio što se dogodilo na brdu i Alvin mu je povjerovao. Kao najstariji sin u obitelji, Alvin se oduvijek osjećao odgovornim za fizičku dobrobit svojih starih roditelja. On i njegov brat čak su počeli graditi veću kuću za obitelj kako bi im bilo udobnije.

Sada se činilo da se Joseph brinuo za njihovu duhovnu dobrobit. Iz večeri u večer plijenio je pažnju svoje obitelji s pričama o zlatnim pločama i ljudima koji su ih pisali. Obitelj se zbližila, a njihov je dom postao miran i sretan. Svi su osjećali da će se nešto predivno uskoro dogoditi.[26]

Tada, jednog je jesenskog jutra, manje od dva mjeseca nakon Moronijevog posjeta, Alvin došao kući s jakom boli u svojem trbuhu. Previjajući se u agoniji, preklinjao je svojeg oca da pozove pomoć. Kada je liječnik konačno došao, dao je Alvinu veliku dozu kredastog lijeka, no to je samo pogoršalo stvari.

Alvin je danima ležao u krevetu, previjajući se od bolova. Znajući da će vjerojatno umrijeti, pozvao je Josepha. »Učini sve što je u tvojoj moći da zadobiješ zapise«, rekao je Alvin. »Budi vjeran u primanju poduka i obdržavanju svake zapovijedi koja ti je dana.«[27]

Preminuo je ubrzo nakon toga i tuga je zavladala u kući. Na pogrebu je propovjednik gotovo rekao da Alvin ide u pakao, koristeći njegovu smrt kako bi upozorio druge što će se dogoditi ne bude li Bog posredovao da ih spasi. Joseph st. je bio bijesan. Njegov je sin bio dobar mladić i nije mogao vjerovati da će ga Bog prokleti.[28]

S Alvinovom je smrću razgovor o pločama prekinut. On je bio tako nepokolebljiv zagovornik Josephovog božanskog poziva da je njihovo bilo kakvo spominjanje prizivalo njegovu smrt u sjećanje. Obitelj to nije mogla podnijeti.

Alvin je strašno nedostajao Josephu i njegova mu je smrt posebice teško pala. Nadao se da će se osloniti na svojeg najstarijeg brata da mu pomogne zadobiti zapis. Sada se osjećao napušteno.[29]

Kada je konačno došao dan da se vrati na brdo, Joseph je otišao sam. Bez Alvina nije bio siguran hoće

Kip Moronija stoji na vrhu brda Kumora da obilježi mjesto gdje je Joseph Smith prvo vidio ploče Mormonove knjige u noći 22. rujna 1823., a zatim ih dobio točno četiri godine kasnije.

li mu Gospodin povjeriti ploče. No, mislio je da može biti poslušan svakoj zapovijedi koju mu je Gospodin dao, kao što ga je njegov brat savjetovao. Moronijeve upute za pribavljanje ploča bile su jasne. »Moraš ih uzeti u svoje ruke i otići ravno kući bez odgode«, anđeo je rekao, »te ih zaključati.«[30]

Na brdu je Joseph pomaknuo kamen, posegnuo u posudu i izvadio ploče. Pomisao mu je pala na um: druge su stvari u posudi dragocjene i trebao bi ih sakriti prije nego što ode kući. Odložio je ploče i okrenuo se da prekrije posudu. No, kada se okrenuo pločama, njih više nije bilo. Uspaničen, pao je na svoja koljena i preklinjao je kako bi saznao gdje su.

Moroni se ukazao i rekao Josephu da ponovno nije uspio slijediti upute. Ne samo da je odložio ploče prije nego ih je osigurao, već ih je ispustio iz svojeg vida. Koliko god voljan mladi vidioc bio da vrši Gospodinovu volju, još nije mogao zaštititi drevni zapis.

Joseph je bio razočaran sam sa sobom, no Moroni ga je uputio da se naredne godine vrati po ploče. Također, podučio ga je više o Gospodinovom naumu za Božje kraljevstvo i veliko djelo koje se počelo odvijati.

Ipak, nakon što je anđeo otišao, Joseph se posramljeno spustio niz brdo, brinući što će njegova obitelj misliti kada se kući vrati praznih ruku.[31] Kada je ušao u kuću, oni su ga čekali. Njegov je otac odmah pitao ima li ploče.

»Ne«, rekao je. »Nisam ih mogao dobiti.«

»Jesi li ih vidio?«

»Vidio sam ih, ali ih nisam mogao uzeti.«

»Ja bih ih uzeo«, rekao je Joseph st., »da sam bio na tvojem mjestu.«

»Ne znaš o čemu govoriš«, Joseph je rekao. »Nisam ih mogao dobiti jer mi anđeo Gospodnji nije dopustio.«[32] ■

Potpuni popis navedenih djela dostupan je na engleskom jeziku na stranici saints.lds.org.

Riječ *Tema* u napomenama upućuje na dodatne podatke na internetu na stranici sveci.lds.org.

NAPOMENE

1. Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 4–5, u *JSP,* H1:220 (nacrt 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, 1, u *JSP,* H1:11.
2. »Joseph Smith as Revelator and Translator«, u *JSP,* MRB:xxi; Turley, Jensen i Ashurst-McGee, »Joseph the Seer«, 49–50; vidi i Mosija 8:17; Alma 37:6–7, 41 i Nauk i savezi 10:1, 4 (Revelation, Spring 1829, na stranici josephsmithpapers.org).
3. Bushman, *Rough Stone Rolling,* 48–49; Bushman, »Joseph Smith as Translator«, 242. **Tema:** Kamenje vidioca
4. Lucy Mack Smith, History, 1845, 95; vidi i Alma 37:23.
5. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 4, u *JSP,* H1:13–14; Joseph Smith – Povijest 1:28–29; Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 5, u *JSP,* H1:218–220 (nacrt 2).
6. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 3, [10].
7. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 4, u *JSP,* H1:13–14; Joseph Smith – Povijest 1:29–33; Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 5, u *JSP,* H1:218–222 (nacrt 2); Pratt, *Interesting Account,* 6, u *JSP,* H1:524; Hyde, *Ein Ruf aus der Wüste,* 17–20. **Tema:** Anđeo Moroni
8. Joseph Smith, Journal, 9.–11. studenog 1835., u *JSP,* J1:88.
9. Joseph Smith – Povijest 1:35; Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 5, u *JSP,* H1:222 (nacrt 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, 4, u *JSP,* H1:14; Oliver Cowdery, »Letter IV«, *LDS Messenger and Advocate,* veljača 1835., 1:65–67; Turley, Jensen i Ashurst-McGee, »Joseph the Seer«, 49–54; »Mormonism—No. II«, *Tiffany's Monthly,* srpanj 1859., 164. **Tema:** Kamenje vidioca
10. Joseph Smith – Povijest 1:36–41; Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 5–6, u *JSP,* H1:222–226 (nacrt 2); Joseph Smith, Journal, 9.–11. studenoga 1835., u *JSP,* J1:88–89.
11. Oliver Cowdery, »Letter IV«, *LDS Messenger and Advocate,* veljača 1835., 1:78–79; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 3, [11].
12. Joseph Smith – Povijest 1:42–43; Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 6, u *JSP,* H1:226 (nacrt 2).
13. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 3, [10]–[11]; Oliver Cowdery, »Letter IV«, *LDS Messenger and Advocate,* veljača 1835., 1:79–80; Oliver Cowdery, »Letter VII«, *LDS Messenger and Advocate,* srpanj 1835., 1:156–57; Joseph Smith – Povijest 1:44–46; Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 6–7, u *JSP,* H1:230–32 (nacrt 2); Joseph Smith, Journal, 9.–11. studenoga 1835., u *JSP,* J1:88–89.
14. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 3, [11]; vidi i Smith, *William Smith on Mormonism,* 9.
15. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 3, [11]; Smith, *Biographical Sketches,* 82; Joseph Smith – Povijest 1:48–49; Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 7, u *JSP,* H1:230–232 (nacrt 2); Joseph Smith, Journal, 9.–11. studenoga 1835., u *JSP,* J1:89.
16. Joseph Smith, Journal, 9.–11. studenoga 1835., u *JSP,* J1:89.
17. Oliver Cowdery, »Letter VIII«, *LDS Messenger and Advocate,* listopad 1835., 2:195–197. **Tema:** Traženje blaga
18. Oliver Cowdery, »Letter VIII«, *LDS Messenger and Advocate,* listopad 1835., 2:195–197; Joseph Smith – Povijest 1:51–52; Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 6–7, u *JSP,* H1:230–232 (nacrt 2); vidi i Packer, »A Study of the Hill Cumorah«, 7–10.
19. Joseph Smith – Povijest 1:52; Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 7, u *JSP,* H1:232 (nacrt 2). **Tema:** Zlatne ploče
20. Joseph Smith, »Church History«, *Times and Seasons,* 1. ožujka 1842., 3:707, u *JSP,* H1:495
21. Oliver Cowdery, »Letter VIII«, *LDS Messenger and Advocate,* listopad 1835., 2:197–198; vidi i Pratt, *Interesting Account,* 10, u *JSP,* H1:527–529.
22. Oliver Cowdery, »Letter VIII«, *LDS Messenger and Advocate,* listopad 1835., 2:198–199.
23. Knight, Reminiscences, 1; Joseph Smith, Journal, 9.–11. studenoga 1835., u *JSP,* J1:89; Joseph Smith – Povijest 1:53–54; Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 7, u *JSP,* H1:232–234 (nacrt 2); vidi i Jessee, »Joseph Knight's Recollection of Early Mormon History«, 31.
24. Joseph Smith, Journal, 23. kolovoza 1842., u *JSP,* J1:116–117.
25. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 3, [12]; knjiga 4, [3]; Smith, *Biographical Sketches,* 83.
26. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 4, [1]–[3]; Smith, *Biographical Sketches,* 86–87; vidi i Lucy Mack Smith, History, 1845, 89; i Bushman, *Refinement of America,* 425–427. **Tema:** Obitelj Josepha st. i Lucy Mack Smith
27. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 4, [3]–[5]
28. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 4, [6]–[8]; »Wm. B. Smith's Last Statement«, *Zion's Ensign,* 13. siječnja 1894., 6.
29. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 4, [7]; Joseph Smith, Journal, 23. kolovoza 1842., u *JSP,* J2:116–117.
30. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 4, [2]–[3].
31. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 4, [2]–[3]; Smith, *Biographical Sketches,* 85–86; Knight, Reminiscences, 1; Joseph Smith – Povijest 1:54; Lucy Mack Smith, History, 1845, 88; vidi i Jessee, »Joseph Knight's Recollection of Early Mormon History«, 31.
32. Smith, *Biographical Sketches,* 86.

RAZUMIJEVANJE Islama

Daniel C. Peterson
Profesor Islamskih nauka i arapskog jezika, Sveučilište Brigham Young

Napomena: Budući da je važno razumjeti ljude drugih vjera, vođe Crkve su osjećali da će biti korisno dati pregled povijesti i učenja Islama, druge najveće svjetske religije.

Radilo se o dobru ili zlu, gotovo da nema dana kada Islam i muslimani nisu u vijestima. Razumljivo je da su mnogi nemuslimani – uključujući svece posljednjih dana – radoznali, čak i zabrinuti. Imamo li išta zajedničko s našim muslimanskim susjedima? Možemo li živjeti i raditi zajedno?

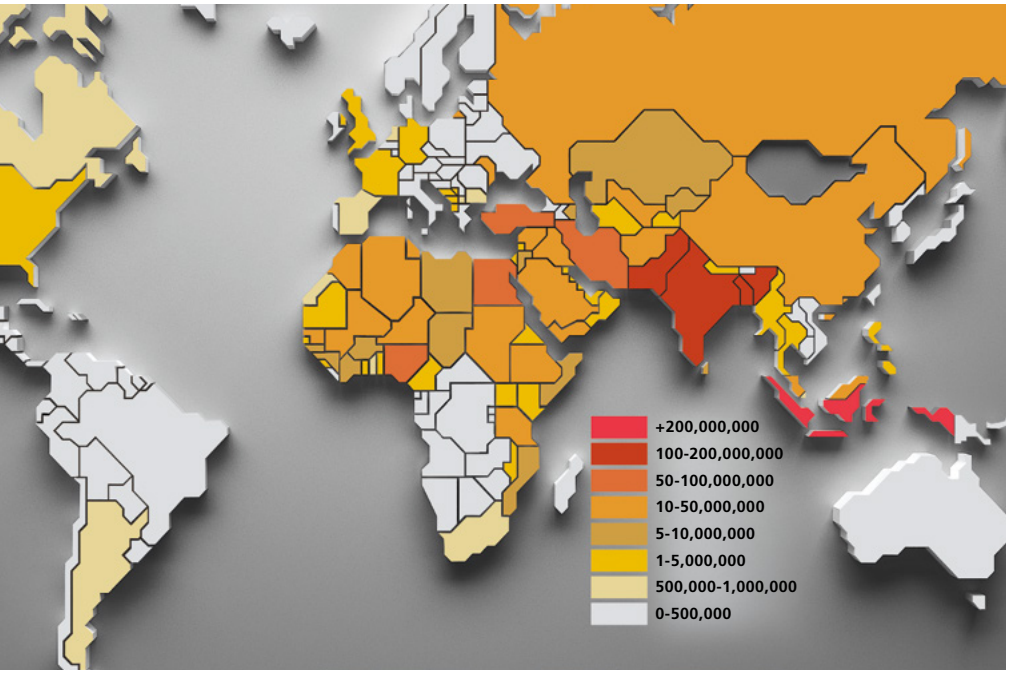
Prvo, nešto povijesne pozadine može biti korisno:

Godine 610. po. Kr. sredovječan arapski trgovac imenom Muhamed popeo se na brda iznad svog rodnog grada Meke da razmisli i pomoli se o vjerskoj zbunjenosti koja ga je okruživala. Nakon toga je izvijestio da je primio viđenje koje ga poziva da bude prorok svom narodu. Ovaj događaj označava početak vjere poznate kao Islam, riječ koja znači »podložnost« (Bogu). Vjernik u Islam naziva se musliman, što znači »podložnik«.

Poslije toga Muhamed je rekao da je primio mnogo objava do svoje smrti gotovo 25 godina kasnije. Najprije ih je iznio stanovnicima svog rodnog grada, upozoravajući na božanske sudove koji će doći; pozivajući svoje slušateljstvo na pokajanje i na ispravan

Mozaik iz 19. stoljeća koji prikazuje Kaabu u Meki, gradu gdje je Muhamed rođen i najsvetijem gradu Islamskog svijeta.

FOTOGRAFIJE: GETTY IMAGES

Globalna rasprostranjenost muslimana po zemljama, u milijunima (Pew Research Center, 2009.).

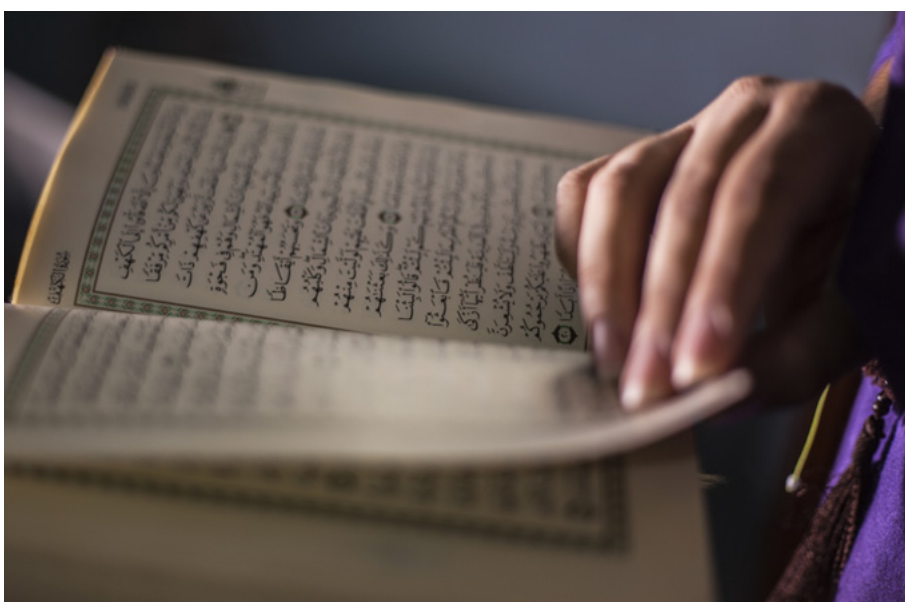
odnos prema udovicama, siročadi i siromašnima te propovijedajući opće uskrsnuće mrtvih i krajnji sud Božji.

Međutim, ismijavanje i progon, kojima su on i njegovi sljedbenici bili podvrgnuti, postali su tako snažni da su oni bili prisiljeni pobjeći u grad Medinu, oko četiri dana jahanja devama prema sjeveru.

Ondje se Muhamedova uloga dramatično promijenila.[1] Nakon isključivog propovijedanja i upozoravanja, postao je zakonodavac, sudac i politički vođa važnog arapskog grada i, tijekom vremena, arapskog poluotoka. Ovo rano uspostavljanje zajednice vjernika dalo je Islamu vjerski identitet ukorijenjen u zakonu i pravdi koji ostaje među njegovim najupečatljivijim i najznačajnijim odlikama.

Dvije su glavne stranke nastale među Muhamedovim sljedbenicima nakon njegove smrti 632. po. Kr. koje su se najprije razdijelile po pitanju tko ga treba naslijediti kao vođa Islamske zajednice.[2] Najveća od njih s vremenom je nazvana Suniti (tvrdi da slijedi *sunnah,* ili običajnu praksu Muhameda te je relativno fleksibilna po pitanju prava nasljeđivanja). Druga, koja je nastala oko Muhamedovog zeta ʻAlija, bila je nazvana *Šiʻat ʻAli* (Alijina stranka) i sada je široko poznata samo kao Šija. Za razliku od Sunita, Šija (poznati kao Šiiti) vjeruju da pravo nasljeđivanja Muhameda kao vođe zajednice ispravno pripada najbližem muškom članu obitelji proroka Muhameda, ʻAliju i njegovim nasljednicima.

Unatoč takvim neslaganjima, islamski je svijet, gledajući s vjerske strane, bio ujedinjeniji od kršćanstva. Nadalje, nekoliko stoljeća nakon otprilike 800. godine po. Kr. islamska je civilizacija bila nedvojbeno najrazvijenija u svijetu gledom na znanost, medicinu, matematiku i filozofiju.

Muslimani smatraju Kurʼan riječju Allaha, koja je dana izravno Muhamedu.

Izvori muslimanskog nauka i prakse

Objave koje je Muhamed zagovarao bile su sabrane u knjigu nazvanu Kurʼan (od arapskog glagola *qara'a* što znači

»čitati« ili »recitirati«) unutar desetljeća ili dva nakon njegove smrti. Sastavljen od 114 poglavlja, Kur'an nije priča o Muhamedu. Slično Nauku i savezima, on uopće nije priča; Muslimani ga smatraju riječju (i riječima) od Boga danim izravno Muhamedu.[3]

Kršćani koji ga čitaju pronaći će poznate teme. On govori, na primjer, o Božjem stvaranju svemira u sedam dana, njegovom postavljanju Adama i Eve u Edenski vrt, njihovom iskušenju od strane đavla, njihovom padu i pozivanju linije budućih proroka (od kojih se većina također pojavljuje u Bibliji). Ovi su proroci opisani u Kur'anu kao *muslimani* jer su podložili svoju volju Bogu.

Abraham, opisan kao Božji prijatelj, istaknuto se spominje u tekstu.[4] (Između ostalog, vjeruje se da je on primio objave koje je zapisao, ali koje su od tada bile izgubljene.[5]) Mojsije, Faraon i Izlazak djece Izraelove također igraju ulogu.

Upečatljivo je da se Marija, majka Isusova, spominje 34 puta u Kur'anu, u usporedbi s 19 puta u Novom zavjetu. (Ona je, zapravo, jedina žena imenovana u Kur'anu.)

Jedan stalan kur'anski pripjev je nauk *tevhid*, riječ koja se može prevesti kao »monoteizam« ili, doslovnije, kao »napraviti jedno«. On predstavlja jedno od središnjih načela Islama: da postoji samo jedno potpuno jedinstveno božansko biće. »Nije rodio i rođen nije,« izjavljuje Kur'an, »i niko Mu ravan nije!«[6] Ono što slijedi iz ovoga sigurno je najvažnija razlika između Islama i kršćanstva: Muslimani ne vjeruju u božanstvo Isusa Krista ili u Duha Svetoga. To također upućuje da, iako su svi ljudi jednako tvorevine Božje, prema islamskom nauku mi nismo njegova djeca.

Ipak, muslimani vjeruju da je Isus bio bezgrešni prorok Božji, rođen od

Oko dva milijuna muslimana odlaze na hodočašće u Meku svake godine.

Muslimani kleče u molitvi pet puta na dan.

djevice i predodređen da igra središnju ulogu u događajima posljednjih dana. On se spominje često i s pobožnošću u Kur'anu.

Temeljna muslimanska učenja i prakse

Takozvanih »Pet stupova Islama« – najjezgrovitije sažetih ne u Kur'anu već u izjavi koja se tradicionalno pripisuje Muhamedu – iznose neke temeljne islamske nauke:

1. Očitovanje

Ako Islam ima univerzalno vjerovanje, to je *šehadet*, »izjava vjere« ili »očitovanje«. Pojam se odnosi na arapsku formulu koja, kad se prevede, slijedi ovako: »Svjedočim da nema boga osim Allaha i da je Muhamend Božji poslanik«. Šehadet je ulazak u Islam. Recitirati ga s iskrenim uvjerenjem znači postati musliman.

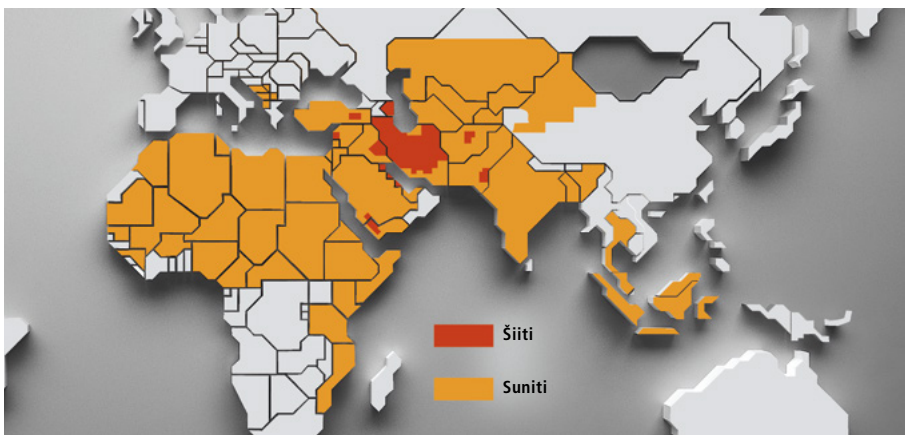
Arapski ekvivalent riječi *Bog* je *Allah*. Skraćivanje riječi *al-* i *ilah* (»bog«), to nije ime već naslov, i blisko je povezano s hebrejskom riječi *Elohim*.

Pošto nema islamskog svećeništva, nema svećeničkih uredbi. Niti postoji jedna islamska »crkva«. Stoga je izjava šehadeta, u određenom smislu, islamski ekvivalent krštenja. Trenutni nedostatak formalne, jedinstvene, globalne strukture vodstva ima druge implikacije. Na primjer, nema općenitog vođe muslimana u svijetu, nikoga tko govori za cijelu zajednicu. (Muhamed se gotovo univerzalno smatra posljednjim prorokom.) To također znači da nema crkve iz koje teroristi ili »heretici« mogu biti isključeni.

2. Molitva

Mnogi su nemuslimani svjesni muslimanske ritualne molitve nazvane *salat*, koja uključuje određeni broj fizičkih klečanja, pet puta dnevno. Recitiranje propisanih stihova iz Kur'ana i dodirivanje tla čelom pokazuje poniznu podložnost Bogu. Više spontana molitva, nazvana *du'a* može se prinijeti u svako vrijeme i ne zahtijeva klečanje.

Tijekom podnevnih molitvi u petak, od muslimanskih se muškaraca traži, a muslimanske se žene potiču, moliti se u džamiji. Ondje, u skupinama razdvojenim po spolu, oni tvore redove, moleći se kako ih vodi imam džamije (od arapske riječi *amama,* što znači »onaj koji je ispred«), i slušaju kratku propovijed. Međutim, petak nije točan ekvivalent šabata; iako se »vikend« u većini muslimanskih zemlja usredotočuje na *džuma-namaz* (»dan sabiranja«) ili petak, raditi na taj dan ne smatra se grijehom.

Više od 85 posto muslimana u svijetu su Suniti (vidi Pew Research Center). Šiiti su manjina gotovo posvuda osim u Azerbajdžanu, Bahreinu, Iranu i Iraku.

3. Milostinja

Zekat (što znači »ono što pročišćava«) označava davanje dobrotvornih prinosa za podupiranje siromašnih, kao i za džamije i druge islamske pothvate. Općenito se računa na 2.5 posto ukupnog bogatstva muslimana iznad određenog minimalnog iznosa. U nekim muslimanskim zemljama skupljaju ga institucije vlasti. U drugima je dobrovoljan.

4. Post

Svake se godine pobožni muslimani uzdržavaju od hrane, pića i seksualnih odnosa od izlaska do zalaska sunca tijekom čitavom lunarnog mjeseca Ramazana. Također se obično posvećuju posebnim dobrotvornim djelima prema siromašnima i čitanju Kur'ana tijekom mjeseca.[7]

5. Hodočašće

Muslimani koji posjeduju zdravlje i resurse za to trebaju otići na hodočašće u Meku barem jednom u svom životu. (Posjet Medini, drugom najsvetijem gradu Islama, obično je uključen, ali se ne zahtijeva.) Za vjerne muslimane, činiti ovo duboko je duhovan i dirljiv događaj, nešto poput osobnog prisustvovanja općem saboru ili ulaska u hram prvi put.

Neke trenutne teme

Tri žarišne točke zabrinutosti suvremenih nemuslimana o Islamu su vjersko nasilje, islamski ili *šerijatski* zakon i odnos Islama prema ženama.

Neki su ekstremisti upotrebljavali izraz *džihad* kako bi isključivo opisali »sveti rat«, ali riječ zapravo znači »praktičan rad«, u suprotnosti »samoj« molitvi i proučavanju Svetih pisama.

Muslimanski pravnici i mislioci su se razlikovali u svom razumijevanju džihada. Standardni zakonski izvori tvrde, na primjer, da prihvatljiv vojni džihad mora biti obramben te da protivnici moraju biti upozoreni i da im se mora dati prilika da prestanu s provokativnim postupcima. Neki pravnici i drugi muslimanski mislioci danas tvrde da džihad može označiti svaki praktičan postupak namijenjen za dobrobit islamske zajednice ili za općenitije poboljšanje svijeta. Rečeno je da je Muhamed razlikovao »viši džihad« i »niži džihad«. Za drugi je rekao da je to rat. Ali viši je džihad borba protiv nepravde, kao i osobnog otpora pravednom življenju.

Današnji islamski terorizam tvrdi da ima vjerske korijene, ali on nedvojbeno odražava društvene, političke i ekonomske probleme koji imaju male ili nemaju nikakve veze s vjerom kao

Skupina muslimanskih žena sabire se za iftar, večernji obrok kada muslimani završavaju svoj dnevni post Ramazana u sumrak.

Neke muslimanske žene nose pokrivalo za glavu hidžab kao znak skromnosti ili odanosti Allahu ili da vidljivo izraze svoj muslimanski identitet.

takvom.[8] Štoviše, važno je napomenuti da se ogromna većina svjetskih muslimana nije pridružila teroristima u njihovom nasilju.[9]

Šerijat je još jedan izvor zabirnutosti za neke nemuslimane. Izveden iz Kur'ana i *hadisa* – kratkih izvješća o onome što su Muhamed i njegovi najbliži suradnici govorili i činili koji daju uzorke muslimanskog ponašanja te nadopunjuju i objašnjavaju odlomke iz Kur'ana – to je zakonik muslimanskog vladanja.[10] Pravila koja upravljaju i muškim i ženskim odijevanjem (kao *hidžab* ili veo) nalaze se u šerijatu; dok ih neke muslimanske zemlje primjenjuju, u drugima su ostavljena pojedinačnom izboru. Šerijat također pokriva takva pitanja kao što je osobna higijena, vrijeme i sadržaj molitvi te pravila koja upravljaju brakom, razvodom i nasljedstvom. Stoga, kada muslimani u anketama kažu da žele biti vođeni šerijatom, oni možda daju ili ne daju političku izjavu. Oni jednostavno mogu govoriti da teže živjeti istinski muslimanskim životom.

Mnogi nemuslimani, kada pomisle na odnos Islama prema ženama, odmah pomisle na poligamiju i velove. Ali kulturna stvarnost je daleko složenija. Mnogi odlomci u Kur'anu izjavljuju da su žene jednake muškarcima, dok se čini da im drugi dodjeljuju podložne uloge. Postoje svakako prakse u mnogim islamskim zemljama – često s korijenima u predislamskoj plemenskoj kulturi ili drugim prethodno postojećim običajima – koje čine žene podređenima. Međutim, način na koji Muslimani vide uloge žena se značajno razlikuje od zemlje do zemlje pa čak i unutar neke zemlje.

Stavovi svetaca posljednjih dana o Islamu

Unatoč našim različitim vjerovanjima, kako sveci posljednjih dana mogu pristupiti izgradnji odnosa s Muslimanima?

Prije svega, trebamo prepoznati pravo muslimana da »štuju kako, gdje ili što žele« (Članci vjere 1:11). Godine 1841. sveci posljednjih dana u gradskom vijeću Nauvooa izglasali su uredbu o vjerskoj slobodi koja je jamčila »slobodnu toleranciju i jednake povlastice … katolicima, prezbiterijancima, metodistima, baptistima, svecima posljednjih dana, kvekerima, episkopalcima, univerzalistima, untarijancima, muhamedancima [muslimanima] i svim drugim vjerskim sektama i denominacijama koje god bile.«[11]

Trebamo se također sjetiti da su naši vođe Crkve općenito bili nedvojbeno pozitivni u svojem poštovanju prema osnivaču Islama. Na primjer, 1855. godine, u vrijeme kada su mnogi kršćani osuđivali Muhameda kao antikrista, starješine George A. Smith (1817–1875) i Parley P. Pratt (1807–1857) iz Zbora dvanaestorice apostola iznijeli su duge propovijedi ne samo očitujući zadivljujuće informirano i dobro razumijevanje islamske povijesti, već i hvaleći samog Muhameda. Starješina Smith je rekao da je Muhameda »bez sumnje Bog uzdignuo namjerno« kako bi propovijedao protiv idolopoklonstva i izrazio je suosjećanje s muslimanima koji, poput svetaca posljednjih dana, otkrivaju kako je teško »da ispravna povijest« bude napisana o njima. Govoreći odmah nakon toga, starješina Pratt je izrazio divljenje prema Muhamedovim učenjima i prema moralnosti i institucijama muslimanskog društva.[12]

Novija je službena izjava došla 1978. godine od Prvog predsjedništva. Ona posebno spominje Muhameda među »velikim vjerskim vođama svijeta« govoreći da je on, poput njih, »primio dio Božjeg svjetla. Bog je

[ovim vođama] dao moralne istine,« napisali su predsjednici Spencer W. Kimball, N. Eldon Tanner i Marion G. Romney, »da prosvijetli cijele narode i pojedincima donese višu razinu razumijevanja«.[13]

Graditi na zajedničkim temeljima

Iako se sveci posljednjih dana i muslimani očito razlikuju u važnim pitanjima – značajna su božansko porijeklo Isusa Krista, njegova uloga kao Spasitelja i poziv suvremenih proroka – imamo mnogo toga zajedničkog. I jedni i drugi vjerujemo, na primjer, da smo moralno odgovorni pred Bogom, da trebamo tražiti i osobnu pravednost i dobro i pravedno društvo te da ćemo uskrsnuti i biti dovedeni pred Boga za sud.

I muslimani i sveci posljednjih dana vjeruju u vitalnu važnost snažnih obitelji i u božansku zapovijed da pomažemo siromašnima i potrebitima te da pokazujemo svoju vjeru kroz čine učeništva. Čini se da nema razloga zašto sveci posljednjih dana i muslimani to ne bi mogli činiti jedni uz druge i to čak, kada se prilike pojave, surađujući zajedno u zajednicama gdje se sve više i više nalazimo kao susjedi u sve sekularnijem svijetu. Zajedno možemo pokazati da vjera može biti velika snaga za dobro, a ne samo izvor sukoba i čak nasilja, kako neki kritičari tvrde.

Sam Kur'an predlaže način mirnog suživota unatoč našim razlikama: »A da je Allah htio, On bi vas sljedbenicima jedne vjere učinio, ali, On hoće da vas iskuša u onome što vam propisuje, zato se natječite ko će više dobra učiniti; Allahu ćete se svi vratiti, pa će vas On o onome u čemu ste se razilazili obavijestiti.«[14] ■

NAPOMENE

1. Zapravo, godina 622. po. Kr. – godina Muhamedove *Hidžre,* to jest seobe, u Medinu – početna je godina muslimanskog (*hidžretskog*) kalendara te su objave sabrane u Kur'anu klasificirane kao mekanske ili medinske.
2. Tijekom stoljeća, dvije su se frakcije odijelile i zbog drugih sporednih pitanja.
3. Značajno je, doduše, dok je prijevod Kur'ana na druge jezike dopušten, da se samo izvorni arapski smatra istinskim jezikom Kur'ana i istinskim jezikom Svetog pisma.
4. Vidi Kur'an 4:125.
5. Vidi Kur'an 53:36–62; 87:9–19; vidi i Daniel C. Peterson, »News from Antiquity«, *Ensign,* siječanj 1994., 16–21.
6. Kur'an 112:3–4. Prijevodi iz Kur'ana: Daniel C. Peterson
7. Standardna izdanja Kur'ana podijeljena su na 30 jednakih dijelova u točno tu svrhu.
8. Vidi, na primjer, Robert A. Pape, *Dying to Win: The Strategic Logic of Suicide Terrorism* (2005.); Graham E. Fuller, *A World without Islam* (2010.); Robert A. Pape i James K. Feldman, *Cutting the Fuse: The Explosion of Global Suicide Terrorism and How to Stop It* (2010.).
9. Vidi Charles Kurzman, *The Missing Martyrs: Why There Are So Few Muslim Terrorists* (2011.); vidi i John L. Esposito i Dalia Mogahed, *Who Speaks for Islam? What a Billion Muslims Really Think* (2008.); James Zogby, *Arab Voices: What They Are Saying to Us, and Why It Matters* (2010.).
10. Zapravo je prilično sličan rabinskom zakonu u Judaizmu.
11. Ordinance in Relation to Religious Societies, grad Nauvoo, [Illinois], sjedište Crkve Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana, 1. ožujka 1841.
12. Vidi *Journal of Discourses,* 3:28–42.
13. Izjava Prvog predsjedništva, 15. veljače 1978. U svojoj reviziji knjige *Introduction to the Qur'an* (1970.) Richarda Bella, W. Montgomery Watt, istaknuti proučavatelj Islama i anglikanski svećenik, ponudio je jedan moguć način na koji vjerni kršćanin može smatrati Kur'an nadahnutim.
14. Kur'an 5:48; usporedi 2:48.

OVO JE MJESTO

Moj otac, predani kršćanin, poučio me je da imam vjeru u Isusa Krista. Ta mi je vjera pomogla preživjeti trogodišnji građanski rat u Nigeriji krajem 1960-tih kad sam bio u vojsci. Međutim, kasnije sam postao zbunjen i prestao sam ići u crkvu.

Kada sam došao u Sjedinjene Države 1981. godine radi obrazovanja, osjećao sam da trebam Boga u svom životu. Dvije sam godine pohađao različite crkve u Bostonu, Massachusetts, ali nijedna me nije privukla. Nisam osjećao Duha, pa sam prestao tražiti.

Ubrzo nakon što mi se moja žena Mabel pridružila iz Nigerije 1984. godine, počeo sam osjećati goruću želju da se ponovno približim Bogu i pripadam crkvi. Prijatelj u posjeti iz Nigerije nije znao da tražim crkvu, ali ispričao mi je o crkvi za koju je čuo, koja ima knjigu pod nazivom Mormonova knjiga.

Nakon toga nastavio sam tražiti crkve. Pronašao sam crkvu koja se zove Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Riječ *svetac* privukla mi je pažnju. Nisam znao da postoji crkva s članovima koji se zovu sveci. Te sam je nedjelje odlučio provjeriti.

Na sakramentalnom sastanku kojem sam prisustvovao kongregacija je pjevala pjesme na pobožan način, svećenici su blagoslovili kruh i vodu i služba je bila vođena s redom i poniznošću. Nakon toga, kad sam izašao u predvorje i razmišljao o službi, začuo sam svoje ime.

»Simeone«, rekao je glas Duha, »ovo je mjesto«.

U tom su trenutku prišla dva misionara. Predstavili su se i predstavili su Mormonovu knjigu. Pogledao sam ih i rekao: »Ne znam ništa o Mormonovoj knjizi, ali poznajem Bibliju. Spreman sam«.

Počeli su me podučavati o naumu spasenja. Bio sam kršten za manje od mjesec dana. Moja se žena priključila Crkvi ubrzo nakon toga. Nekoliko godina nakon toga bili smo zapečaćeni u hramu Washington D.C. i naših petero djece bilo je zapečaćeno za nas.

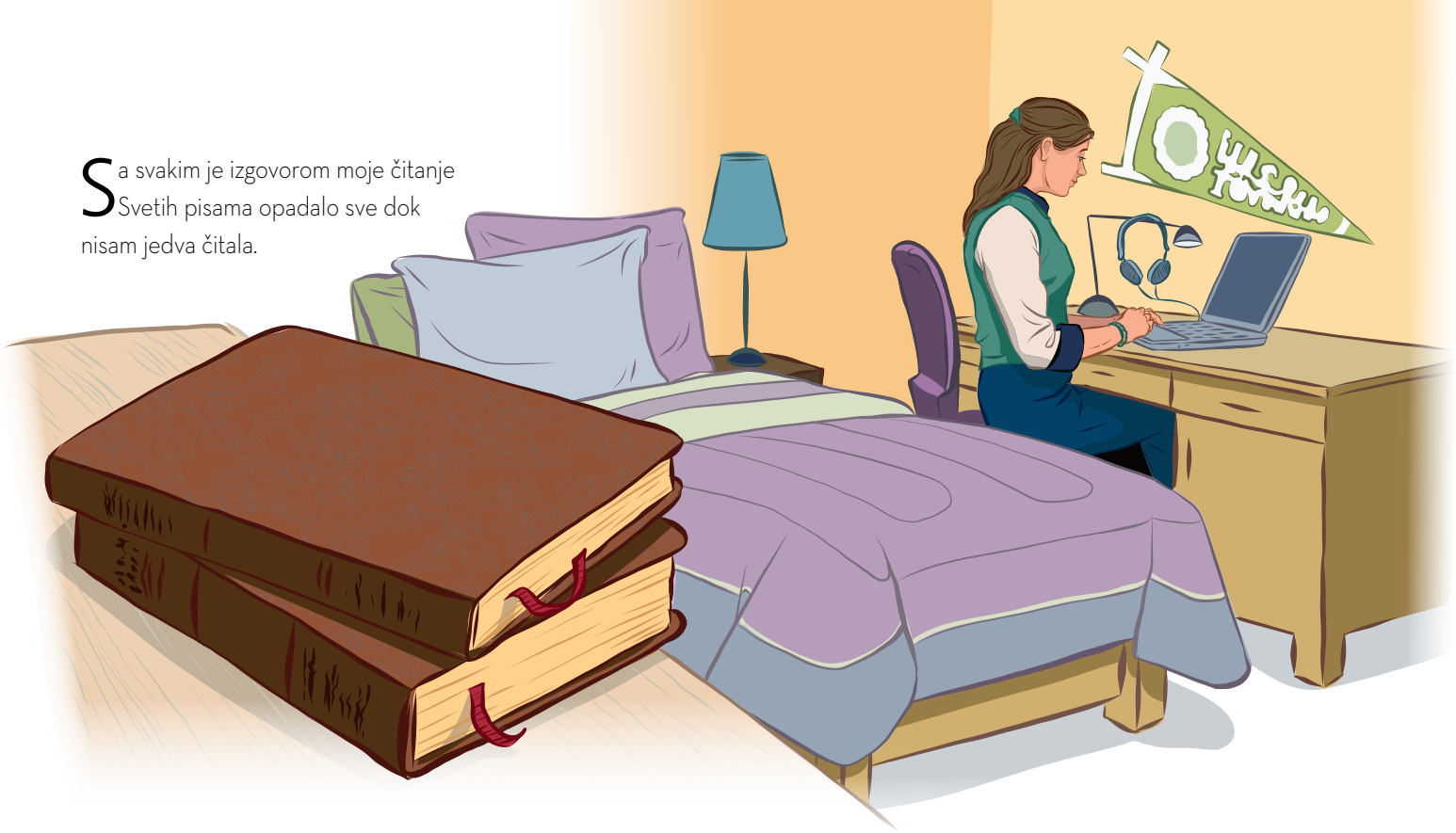
U hramu mi je mnogo toga bilo objavljeno, ali riječi koje sam čuo svojega prvoga dana u crkvi bile su mi potvrđene mnogo puta kroz objavu u hramu: »Ovo je mjesto«. Učinak te izjave od Duha Svetoga zauvijek je promijenio moj život i živote moje žene i djece. ■

Simeon Nnah, Aba, Nigerija

U hramu su mi riječi koje sam čuo svojega prvoga dana u crkvi bile potvrđene mnogo puta.

ILUSTRACIJA: ALLEN GARNS

Sa svakim je izgovorom moje čitanje Svetih pisama opadalo sve dok nisam jedva čitala.

KAKO MOGU OBNOVITI SVOJE PROUČAVANJE SVETIH PISAMA?

Bila sam kod kuće tek tri mjeseca nakon svoje misije kad sam se počela mučiti s čitanjem Svetih pisama.

Čitala sam Sveta pisma svaki dan na svojoj misiji i obećala sam nastaviti kad se vratim kući. Ali kako je vrijeme prolazilo, jednostavno se činilo da me stvari ometaju. Ili sam imala previše zadaća, ili sam bila prezaposlena, ili jednostavno preumorna. Sa svakim je izgovorom moje čitanje Svetih pisama opadalo sve dok nisam jedva čitala.

Jedne sam večeri otvorila Mormonovu knjigu i planirala pročitati samo jedan stih. Stih koji sam pročitala podsjetio me da Sveta pisma sadrže »ugodnu riječ Božju, da, riječ koja liječi ranjenu dušu« (Jakov 2:8).

Razmislila sam o ovom stihu i shvatila negativan utjecaj koji zanemarivanje proučavanja Svetih pisama ima na mene. Osjećala sam više stresa u školi, apatije u crkvi i udaljenosti od Boga. Moja je duša trebala iscjeljujuću riječ Božju koja se nalazi u Svetim pismima. Znala sam da trebam presložiti svoje prioritete.

Obratila sam se prijateljima, obitelji i vođama Crkve tražeći prijedloge kako obnoviti svoje proučavanje Svetih pisama. Pronašla sam tri korisne stvari.

Prvo, shvatila sam da proučavanje Svetih pisama navečer nije učinkovito za mene. Proučavanje ujutro omogućilo mi je da razmišljam tijekom dana o nauku i načelima o kojima sam čitala tog jutra.

Drugo, podučeni smo da čitamo Sveta pisma sa svojom obitelji, ali pošto sam bila na fakultetu i daleko od svoje obitelji, počela sam čitati Sveta pisma s cimerima i prijateljima. To mi je pomoglo da ostanem odgovorna i potaklo je odlične rasprave oevanđelju.

Treće, počela sam zapisivati poticaje i misli koje sam primila tijekom proučavanja Svetih pisama. To mi je pomoglo usredotočiti se na ono što čitam i bolje prepoznati glas Duha.

Kada je proučavanje Svetih pisama ponovno postalo prioritet u mom životu, otkrila sam da imam više vremena i energije za ostvarivanje svega što trebam napraviti. Najvažnije od svega, ponovno sam osjetila bliskost s Bogom dok čitam Sveta pisma i razmišljam o njima. Sada, kada provodim vrijeme udubljena u Sveta pisma, osjećam mir i pronalazim iscjeljenje za svoju dušu. ■

Sarah Keenan, Utah, SAD

ILUSTRACIJA: BRADLEY CLARK

Pronašao sam svoju ujnu i njezinu petomjesečnu bebu u visećoj ležaljci privezanoj za dva mlada stabla manga.

»SKOČI U RIJEKU!«

Jednog je dana moja baka zatražila da odnesem nešto hrane koju je pripremila mojoj ujni. Bilo je vruće subotnje poslijepodne i bilo je mnogo toga drugoga što sam želio činiti radije nego obaviti posao za moju baku. Rekao sam joj neka pita jednog od mojih rođaka da ode, ali ona je inzistirala da ja trebam ići.

Prošao je sat vremena i počeo sam osjećati da trebam učiniti što je moja baka tražila. Uzeo sam hranu i krenuo prema kući moje ujne. Bilo je daleko i kad sam stigao nisam namjeravao ostati dugo.

Pronašao sam svoju ujnu i njezinu petomjesečnu bebu u visećoj ležaljci privezanoj za dva mlada stabla manga. Stabla su bila pored rijeke koja je tekla iza kuće. Išao sam prema njima da izručim hranu. Iznenada su konopci viseće ležaljke pukli. Moja ujna i njezina beba otkotrljale su se u rijeku. Uhvatio me strah. Nisam znao plivati i nije bilo nikoga da pomogne. Nisam znao što učiniti.

Istog sam trena začuo glas Duha: »Skoči u vodu!«

Uskočio sam bez imalo razmišljanja. Na sreću, pronašao sam bebu nakon nekoliko sekundi, a moja je ujna uspjela izaći iz vode. Dok sam izlazio iz vode s bebom, nisam mogao vjerovati što se upravo dogodilo. Uskočio sam u rijeku kada nisam znao plivati, ali zato što sam slušao Duha, moja mala rođakinja i ja bili smo spašeni od utapanja.

Shvatio sam koliko je važno prepoznati i slušati vodstvo i nadahnuće koje nam Bog daje kroz Duha Svetoga. Zahvalan sam što sam naposljetku učinio što je moja baka zatražila i odnio hranu u kuću moje ujne. Znam da moramo uložiti trud kako bismo bili osjetljivi na duhovne poticaje tako da možemo biti ruke Božje u pomaganju njegovoj djeci. ■

Elvin Jerome Laceda, Pampanga, Filipini

ILUSTRACIJA: GARY ALFONSO

OSJEĆATI SE PONOVNO KAO KOD KUĆE

Nisam bila pripremljena za poziv svog brata. »Mama je upravo preminula«, rekao je. »Pala je i udarila se u glavu.«

Bila sam zapanjena. Moje mame nije bilo, a razgovarala sam s njom večer prije. Stalno sam se pitala zašto se to dogodilo. Nisam mogla razumjeti zašto me morala ostaviti. Bila sam ljuta! Držala sam se svoje ljutnje nekoliko tjedana.

Naposljetku sam odlučila koga treba okriviti. Bog je bio kriv. Uzeo mi ju je prerano. Moja je mama propustila mnoge prekretnice u mom životu i mislila sam da je to zbog njega. Nisam tada bila članica Crkve, ali sam bila odana kršćanka. Umjesto da se oslonim na Boga za snagu, odvratila sam se od njega i isključila ga iz svog života.

Mama mi je toliko nedostajala. Dok sam odrastala, moj je dom s mojim roditeljima bio sigurno mjesto. Bez obzira gdje bila ili što radila, svaki put kad bih razgovarala s mojom mamom ili provodila vrijeme s njom, osjećala sam se kao kod kuće. Sada je taj osjećaj »kao kod kuće« koji sam voljela nestao.

Godine su prošle i gotovo sam potpuno izgubila svoju vjeru. Pokušala sam razumjeti zašto je moja mama trebala umrijeti, ali ništa mi nije donosilo mir. Tada mi je, oko tjedan dana, sljedeća misao neprestano dolazila u um: trebam gledati prema nebu za razumijevanje. Rekla sam ovo dragoj prijateljici koja je član Crkve. Upitala je želim li naučiti više o njezinoj vjeri.

Nisam to odmah shvatila, ali Duh je probudio moju dušu iz dubokog sna. Što sam više učila o evanđelju, više sam osjećala da sam ponovno pronašla sigurno mjesto. Osjećaj »kao kod kuće« se vratio.

Bila sam krštena u svibnju 2013. Zahvalna sam što se moja vjera vratila. Više ne okrećem leđa Bogu. Umjesto toga, prihvaćam ga. Još uvijek sam tužna zbog iznenadne smrti moje majke, ali zbog svoje vjere u Boga znam da ću jednog dana biti »kod kuće« sa svojom majkom i obitelji zauvijek. ■

Judy Rascher, Colorado, SAD

Kad se Rakotomalala zainteresirao za evanđelje, najbliža crkva bila je u Antsirabeu, gradu udaljenom 50 km od njegovog sela u Sarodroi. Rakotomalala i njegova prijateljica pronašli su način kako putovati svaku nedjelju.

Danas Sarodroa ima malo sastajalište gdje se više od 100 članova sastaje svaku nedjelju. Rakotomalala je vidio kako njegovo selo prihvaća evanđelje. Četiri su misionara služila iz Sarodroe i Crkva nastavlja rasti.

FOTOGRAF: CODY BELL

Rakotomalala Alphonse

Sarodroa, Madagaskar

Htio sam ići u crkvu, ali nisam imao novca za autobus. Razgovarao sam s prijateljicom Razafindravaonasolo i ona je rekla da možemo ići mojim biciklom. Vozili smo se dva sata u jednom pravcu od Sarodroe do Antsirabea svake nedjelje. Kad bih se umorio od pedaliranja, vozio bih se straga i ona bi počela pedalirati. A kad bi se ona umorila, ponovno bismo zamijenili mjesta.

Naposljetku smo se Razafindravaonasoloina obitelj i ja priključili Crkvi. Išli smo u crkvu u Antsirabeu dok se ogranak nije otvorio u Sarodroi. Bili smo tako sretni kad smo mogli ići u crkvu u našem vlastitom selu!

Pogledajte više fotografija s Rakotomalalom i Razafindravaonasolo na stranici **lds.org/go/41845**

Tristan
alpas

starješina Ulisses Soares
iz predsjedništva Sedamdesetorice

Putevi prema istinskoj sreći

Više od svega drugoga, Nebeski Otac želi našu istinsku i trajnu sreću.

»Naša je sreća svrha svih blagoslova koje nam on daje – evanđeoskih naučavanja, zapovijedi, svećeničkih uredbi, obiteljskih odnosa, proroka, hramova, ljepota stvaranja, čak i prilika da iskusimo oprečnost. … On je poslao svog voljenog Sina da izvrši Pomirenje tako da možemo biti sretni u ovom životu i primiti puninu radosti u vječnostima.«[1]

Ljudi posvuda traže nešto. Na svoj način, ono što zaista traže je sreća. Međutim, kao i sa samom istinom, mnogi su udaljeni od sreće »zato što ne znaju gdje je pronaći« (NiS 123:12).

Zato što ne znaju gdje pronaći istinsku i trajnu sreću, oni je traže u stvarima koje zapravo donose samo privremeno zadovoljstvo – kupovanju stvari, traženju časti i hvale svijeta kroz neprimjereno ponašanje ili usmjeravanju na fizičku ljepotu i privlačnost.

Zadovoljstvo se često miješa sa srećom. Čini se da što više ljudi traže privremeno zadovoljstvo, to postaju manje sretni. Obično, zadovoljstvo traje samo kratko.

Kao što je predsjednik David O. McKay (1873–1970) rekao: »Možete dobiti to prolazno zadovoljstvo, da, ali ne možete pronaći radost, ne možete pronaći sreću. Sreća se pronalazi samo uz tu dobro utabanu stazu, koliko god bila uska, iako ravna, koja vodi u vječni život.«[2]

Nažalost za mnoge, sreća je neuhvatljiva. Znanstvenici znaju da je »više od jednostavnog pozitivnog raspoloženja, sreća stanje blagostanja koje obuhvaća življenje dobrog života – to jest, s osjećajem značenja i dubokog zadovoljstva.«[3]

Istraživanje pokazuje da sreća nije rezultat skakanja od jednog iskustva do drugog. Umjesto toga, postizanje sreće tipično uključuje dugotrajan trud u nečemu važnijem u životu. Sreća je određena navikama, ponašanjima i uzorcima razmišljanja koje možemo izravno rješavati namjernim djelovanjem. Mnogo naše sreće zapravo je »pod osobnom kontrolom«.[4]

Neka svatko od nas odabere voljeti Gospodina i slijediti njegove staze prema sreći.

PAR ISPRED HRAMA OAKLAND, KALIFORNIJA

Razmotrimo važnost nekih puteva sreće koji se nalaze u Svetim pismima i podučavaju ih suvremeni proroci i apostoli. Vjerno i čvrsto postavljanje naših koraka na te puteve omogućit će nam da uživamo sreću u putovanju naprijed.

Krepost

Prvi od tih puteva je krepost, a to je uzorak misli i ponašanja zasnovan na visokim moralnim mjerilima. Ona obuhvaća čestitost i moralnu čistoću, koje vas kvalificiraju za ulazak u Gospodinove svete hramove. Kreposni ljudi posjeduju tiho dostojanstvo i unutrašnju snagu. Oni su sigurni u sebe zato što su dostojni primiti Duha Svetoga i dopustiti da ih on vodi. Krepost počinje u srcu i umu i ona znači skupljanje tisuća malih odluka i djela svaki dan.

»Nek krepost resi misli tvoje neprestance; tad će pouzdanje tvoje ojačati u nazočnosti Božjoj; a nauk svećeništva kapat će na dušu tvoju poput rose s neba.

Duh će Sveti biti trajni drug tvoj, a žezlo tvoje nepromjenjivo žezlo pravednosti i istine; a gospodstvo će tvoje biti vječno gospodstvo, i bez prisilnih mjera ono će pritjecati k tebi u vijeke vjekova« (NiS 121:45–46).

Predsjednik Thomas S. Monson (1927–2018) je podučio da »nema prijateljstva koje je vrjednije od vaše vlastite čiste savjesti, vaše vlastite moralne čistoće – i kako li je to divan osjećaj znati da stojite na svojem određenom mjestu čisti i s uvjerenjem da ste toga dostojni.«[5]

Ispravnost

Drugi put sreće je ispravnost. Starješina Richard G. Scott

(1928–2015) iz Zbora dvanaestorice je podučavao:

»Prepoznajte da trajna sreća dolazi iz onoga što ste, ne iz onoga što imate.

Prava radost dolazi iz pravednog karaktera, a on se gradi iz uzorka dosljednih pravednih odluka. … Vaše pravedne odluke utvrđuju tko ste i što vam je važno. One olakšavaju činjenje ispravnog. Za sreću sada i tijekom vašeg života, postojano slušajte Gospodina.«[6]

Dok proučavamo Sveta pisma, učimo da obećanja koja nam je Gospodin dao potiču pravedan život. Ta obećanja hrane našu dušu, donoseći nam nadu jer nas potiču da ne odustajemo čak i unatoč našim svakodnevnim izazovima življenja u svijetu s opadajućim etičnim i moralnim vrijednostima. Stoga, trebamo osigurati da nas naše misli, riječi i djela vode na putu natrag našem Nebeskom Ocu.

Vjernost

Treći put prema sreći je vjernost. Temeljno je razumjeti da nas Bog blagoslivlja prema našoj vjeri, koja je izvor življenja s božanskom svrhom i vječnom perspektivom. Vjera je praktično načelo koje potiče marljivost. Ona se očituje u našem pozitivnom stavu i želji da spremno učinimo sve što Nebeski Otac i Isus Krist traže od nas. Ona nas dovodi na koljena kako bismo preklinjali Gospodina za vodstvo i potiče nas da ustanemo i djelujemo s pouzdanjem da ćemo postići ono što je dosljedno njegovoj volji.

Dok idete naprijed na svojem putovanju, bit ćete iskušani da se vidi hoćete li činiti sve što vam Gospod Bog vaš zapovjedi (vidi Abraham 3:25). Ovo je dio smrtnog iskustva. To će tražiti da se probijate naprijed s postojanom vjerom u Krista, vođeni Duhom i vjerujući da će se Bog skrbiti za vaše potrebe.

Sjetite se da ne smijete posustati u svojoj vjeri – čak i u vremenima velikih teškoća. Dok ste postojani, Gospodin će povećati vašu sposobnost da se uzdignete iznad izazova života. Moći ćete podčiniti negativne pobude i razvit ćete sposobnost da nadvladate čak i ono što se čini nadmoćnim preprekama.

Svetost

Svetost, još jedan put prema sreći, povezana je s duhovnom i moralnom savršenošću. Svetost ukazuje na čistoću srca i namjere. Kako možemo raditi svaki dan da se nahranimo duhovno tako da možemo razviti takav božanski karakter?

Predsjednik Harold B. Lee (1899–1973) je odgovorio: »Mi razvijamo svoje duhovno biće vježbom. … Naši duhovi moraju imati svakodnevnu vježbu kroz molitvu, vršenje svakodnevnih dobrih djela i iznošenje drugima. Moramo svakodnevno hraniti svoje duhove proučavajući Sveta pisma svaki dan, kroz [kućnu obiteljsku večer], prisustvovanje sastancima i blagovanje sakramenta. …

Pravedan čovjek teži vlastitom poboljšanju znajući da svakodnevno ima potrebu za pokajanjem.«[7]

Još jedan važan element svetosti povezan je sa sklapanjem i obdržavanjem saveza u hramu. Ako smo vjerni, ovi nas savezi mogu uzdići iznad granica naše vlastite moći i perspektive. Svi obećani blagoslovi evanđelja Isusa Krista mogu biti naši kroz našu vjernost uredbama i savezima koje sklapamo pred Nebeskim Ocem i Isusom Kristom u hramu. Dio uzorka življenja »na način koji donosi sreću« uključuje gradnju hrama u kojem ćemo štovati i sklapati saveze s Gospodinom (vidi 2 Nefi 5:16, 27).

HRAM PROVO CITY CENTER

Ključna točka ovog puta jest da trebamo biti veoma pažljivi kako bismo se razvili duhovno i bili moralno čisti.

Poslušnost

Obdržavanje svih zapovijedi Božjih povezano je s drugim putevima prema sreći. Nakon što su se Nefijci odvojili od Lamanaca, silno su napredovali dok su obdržavali sudove, propise i zapovijedi »Gospodnje u svemu, prema zakonu Mojsijevu« (2 Nefi 5:10). Ovaj je uzorak još jedan važan element življenja »na način koji donosi sreću«.

Predsjednik Monson je podučio: »Naši će životi biti sretniji, ispunjeniji i jednostavniji kada obdržavamo zapovijedi. Naši izazovi i problemi bit će lakši i primit ćemo [Božje] obećane blagoslove.«[8] Također je rekao: »Znanje koje tražimo, odgovori za kojima žudimo i snaga koju želimo danas kako bismo se suprotstavili izazovima složenog i promjenjivog svijeta mogu biti naši kada spremno slušamo Gospodinove zapovijedi.«[9]

Spasitelj nas poziva:

»Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi. …

Tko pozna moje zapovijedi i vrši ih, taj me ljubi. A tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ga ljubiti i objaviti mu samog sebe« (Ivan 14:15, 21).

Nesebičnost i ljubav

Zlatan put prema sreći put je nesebičnosti i ljubavi – ljubavi koja osjeća brigu, zanimanje i neku mjeru dobrotvornosti za svaku živu dušu. Ljubav je izravna ruta prema sreći koja će obogatiti i blagosloviti naš život i živote drugih. To znači, kako je Spasitelj rekao, da pokazujete ljubav čak i svojim neprijateljima (vidi Matej 5:44).

Čineći tako, ispunit ćete veću zapovijed da volite Boga. Vinut ćete se iznad zlih vjetrova koji pušu – iznad prljavoga, samopobijajućega i gorkoga. Istinska i trajna sreća dolazi samo kada biramo »ljubi[ti] Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom!« (Matej 22:37; vidi i Ponovljeni zakon 6:5; Marko 12:30; Luka 10:27).

Neka svatko od nas odabere voljeti Gospodina i slijediti njegove staze prema sreći, što je »cilj i svrha našeg postojanja«.[10] ■

Iz početnog govora »Paths for Happiness« održanog na sveučilištu Brigham Young – Hawaii, 8. lipnja 2017.

NAPOMENE

1. »Sreća«, Gospel Topics [Evanđeoske teme], topics.lds.org.
2. David O. McKay, Conference Report, listopad 1919., 180.
3. »Happiness«, *Psychology Today,* psychologytoday.com/basics/happiness.
4. »Happiness«, *Psychology Today.*
5. Thomas S. Monson, »Examples of Righteousness«, *Lijahona,* svibanj 2008., 65.
6. Richard G. Scott, »Making the Right Decisions«, *Ensign,* svibanj 1991., 34.
7. *Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* (2000.), 176, 178.
8. Thomas S. Monson, »Keep the Commandments«, *Lijahona,* studeni 2015., 83.
9. Thomas S. Monson, »Obedience Brings Blessings,« *Lijahona,* svibanj 2013., 92.
10. Joseph Smith, *History of the Church,* 5:134.

Naučite što je istinska sreća na stranici **lds.org/go/41849**

Brak, novac i vjera

Sunday Chibuike Obasi

Otišao sam na susret mladih odraslih samaca u Kumasi, Gana, ne zato što sam trebao djevojku – već sam bio zaručen – već zato što sam osjećao da trebam više motivacije i da je taj susret pravo mjesto da je pronađem. Zaista, moje su molitve bile uslišane na susretu nakon što je sestra Call, starija misionarka zadužena za rad s mladim odraslim samcima, govorila o važnosti hramskog braka.

Pred kraj rasprave, njezin se izraz lica iznenada promijenio i ona je rekla: »Ne treba vam novac da se vjenčate – sve što vam treba jest vjera.« Osjećao sam kao da govori izravno meni, ali nisam mislio da se to zaista može odnositi na mene jer smo trebali kupiti nekoliko stvari u pripremi za vjenčanje. Rekao sam sâm sebi: »Kako mi može trebati samo vjera, a ne novac?«

Razmišljao sam o tome uvijek iznova tijekom tjedna. U tom sam se procesu upitao: »Je li Bog ograničen u onome što može učiniti?« Najprije sam pomislio ne, ali onda sam pomislio da. Ali tada je došlo naknadno pitanje: »Kako može biti ograničen ako je svemoćan?« Duh me je podučio odgovoru: Božji su blagoslovi ovisni o našoj poslušnosti njemu. On nije ograničen u svojoj sposobnosti da nas blagoslovi, ali mi moramo pozvati te blagoslove primjenjujući vjeru kako bismo činili ono što on želi da činimo.

Kasnije sam nazvao svoju zaručnicu Priscillu da raspravimo o našim predloženim planovima za vjenčanje. Unatoč našem nedostatku novca, odlučili smo odabrati datum za naše vjenčanje, ali nismo se mogli odlučiti za određeni datum. Složili smo se da će ona pitati svog biskupa koji su datumi otvoreni na kalendarima odjela i kolčića. Od dva datuma koja je ponudio, odabrali smo 27. rujna 2014. – što je značilo da imamo jedva sedam tjedana do dana vjenčanja!

Moja zaručnica i ja imali smo malo vremena prije našeg vjenčanja, i još manje novca, ali imali smo nešto još važnije: vjeru.

Priscilla je upitala: »*Obim* [što znači »moje srce« na jeziku Igbo], imaš li nešto novca? Nemamo puno vremena.«

Odgovorio sam: »Ne, ali imam nešto vjere.«

Nasmijala se i rekla: »U redu je. Postit ćemo i pomolit ćemo se.« Parafrazirajući 1 Nefija 3:7, nastavila je: »Gospodin će otvoriti put za nas zato što nam je zapovjedio da se vjenčamo.«

U roku od tjedan dana bio sam plaćen za posao koji sam učinio više mjeseci ranije. Tad mi je Priscilla rekla da želi započeti posao kako bi skupila više sredstava. S novcem koji sam zaradio, kupila je polovne ženske torbe i ponovno ih prodavala. Nakon što je kupila neke od predmeta na svom popisu potrebnih stvari, još uvijek je imala više nego dvostruko novca koji sam joj dao.

Tijekom tog vremena nije bilo poslova za mene. Svaki je obećani posao propao. Preostalo nam je dva tjedna i još je bilo stvari koje smo trebali kupiti. Moja je zaručnica predložila da pomjerimo datum. Sve što sam rekao bilo je: »Čudo dolazi.«

Samo dva dana prije našeg vjenčanja čudo se dogodilo: Bio sam plaćen za posao koji sam obavio prije više od dva tjedna. Također sam učio da će nas uz vjeru i naporan rad Gospodin blagosloviti da ostvarimo svoje pravedne ciljeve.

Otišli smo u banku unovčiti ček i odande na tržnicu da kupimo ostatak potrepština usred guste kiše, koju smo smatrali odobravanjem s neba za naš čin vjere.

Za manje od 24 sata bili smo vjenčani. Kad je bilo zatraženo da iznesemo zavjete, osjećaj je bio drugačiji od ičega što sam ikada osjetio u životu. Osjećao sam se toliko ispunjenim da sam vjerovao kako od tada nadalje mogu učiniti sve kroz vjeru. Kasnije smo bili zapečaćeni u hramu Accra, Gana.

Iako vam može trebati *nešto* novca da se pripremite za brak, najvažnije što trebate je vjera. ■

Autor živi u području Ashanti, Gana.

»Ako osjećam da gubim vjeru, što mogu učiniti da je vratim natrag?«

»Jedna od svrha Crkve je njegovati i uzgajati sjeme vjere – čak i u ponekad pjeskovitom tlu sumnje i nesigurnosti. …

Molim vas, prvo sumnjajte u svoje sumnje prije nego što posumnjate u svoju vjeru.«

Predsjednik Dieter F. Uchtdorf, drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu, »Come, Join with Us«, opći sabor u listopadu 2013.

Pogledaj u Svetim pismima

Ako mi je teško osjetiti Duha, pomaže mi udubiti se u Sveta pisma i vidjeti vjeru koju svi imaju. To mi daje vjeru. Možda su tvoje molitve prekratke. Pokušaj ih učiniti iskrenijima i Nebeski Otac će ti pomoći vratiti natrag tvoju vjeru.

Chris B., 14 godina, Oregon, SAD

Njeguj sjeme vjere

Znam da se mogu moliti Ocu i tražiti da mi pomogne uzgajati biljku vjere koja mi raste. Moram učiniti potrebne stvari da je njegujem, poput čitanja Svetih pisama, traženja duhovnih iskustava, brojanja svojih blagoslova i traženja pomoći od svoje obitelji. Na taj način moja vjera može ponovno početi rasti. To se neće dogoditi od danas do sutra – to je proces koji traje. Moram imati strpljivosti i vjerovati u Gospodina.

Elías B., 18 godina, Mendoza, Argentina

Dokučite zajedno

Kada osjećam kao da gubim vjeru, ja razgovaram s mamom i tatom i mi dokučujemo stvari zajedno. Ponekad nakon toga pjevamo uzdižuću pjesmu tako da možemo osjetiti Duha.

Emmalie C., 15 godina, Kolorado, SAD

Pitaj svoje roditelje

Uz molitvu izravno Nebeskom Ocu, možemo pitati svoje roditelje kako mu se možemo vratiti i obnoviti svoju vjeru.

Elías S., 12 godina, Paysandú, Urugvaj

Moli se, posegni i čitaj

Kao netko tko se kolebao u vjeri, činio sam tri stvari kako bi se oporavio. Prvo, molio sam se. Molitva za snagu i kako bih znao što trebam činiti je pomogla. Drugo, rekao sam bliskim prijateljima i oni su mi jako mnogo pomogli kad mi je to trebalo. Treće, čitao sam Sveta pisma. Mnoga se od njih odnose na vjeru i mogu nam pomoći ponovno je steći.

Jack J., 14 godina, Florida, SAD

Svrha odgovora je pomoći i dati gledište, no oni nisu službeno stajalište Crkve.

FOTOGRAFIJE: GETTY IMAGES

Zašto Bog dopušta rat?

Rat je dio priče o čovječanstvu na ovoj zemlji gotovo od samog početka. Ali Gospodin, Knez mironosni, ne želi da međusobno ratujemo. On plače kada ljudi biraju ne voljeti jedan drugoga i kad su »bez ljubavi, i mrze vlastitu krv svoju« (Mojsije 7:33), kvareći zemlju kroz nasilje (vidi Postanak 6:11–13). Onima čija opačina donosi rat na zemlju bit će suđeno za njihove čine.

Gospodin je zapovjedio svojem narodu: »Odbacite rat i proglašavajte mir!« (NiS 98:16) Međutim, kada narodi uzimaju oružje jedni protiv drugih, Gospodin je također rekao da smo ponekad opravdani u obrani svojih obitelji, naroda i sloboda protiv uništenja, tiranije i ugnjetavanja (vidi Alma 43:47; Alma 46: 12–13; NiS 134:11). A sveci posljednjih dana koji služe u vojskama svojih naroda podržavaju načelo »podložn[osti] kraljevima, predsjednicima, vladarima i sucima« (Članci vjere 1:12).

Za više podataka, vidi Gordon B. Hinckley, »War and Peace«, opći sabor, travanj 2003.; »War«, Gospel Topics, topics.lds.org

Predstojeće pitanje

»Kako mi moj patrijarhalni blagoslov može pomoći donositi odluke?«

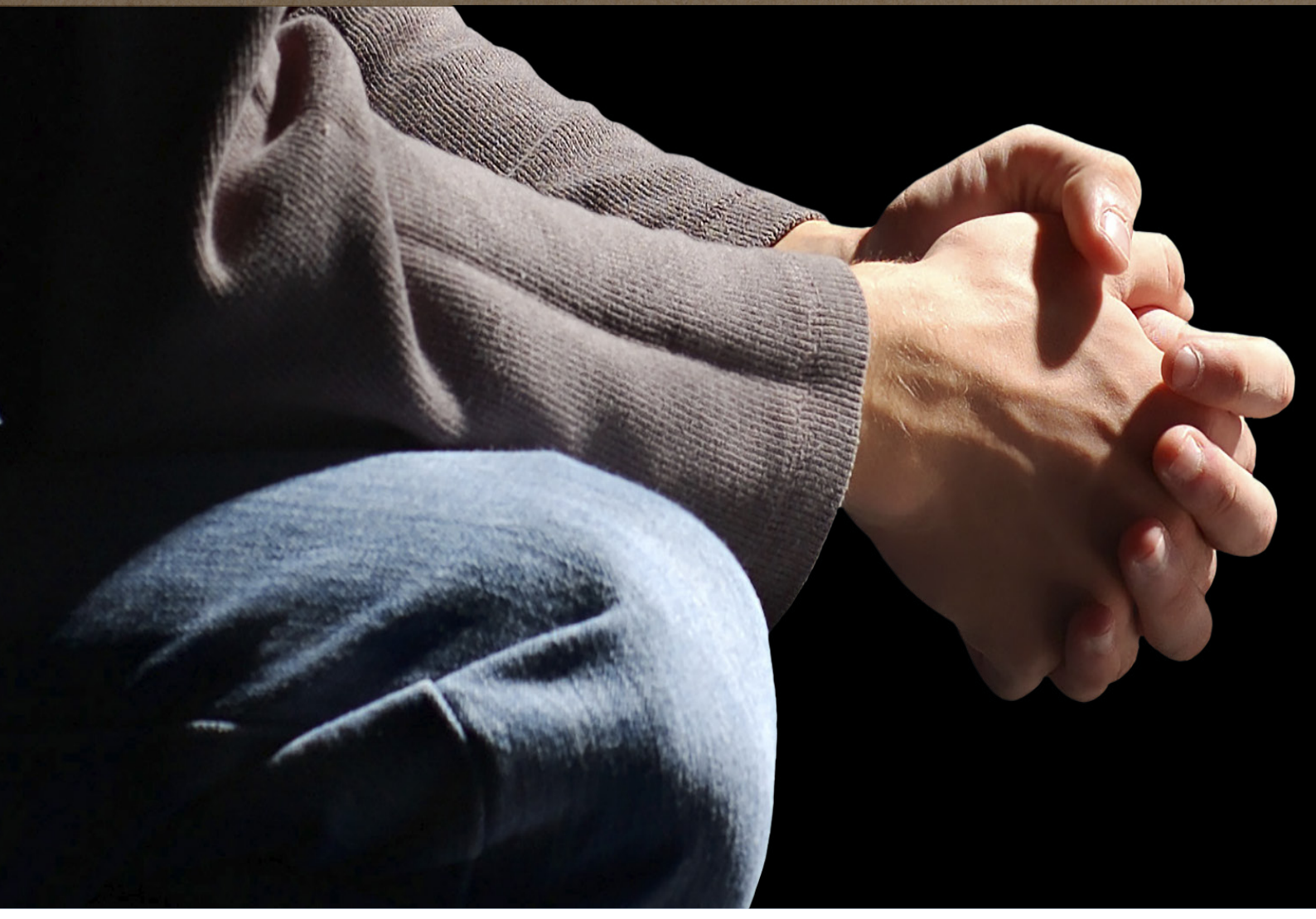
Podnesite svoj odgovor i, ako želite, fotografiju visoke rezolucije do 15. svibnja 2018. na stranici liahona.lds.org (kliknite na »Submit an Article or Feedback«).

Odgovori će možda biti izmijenjeni radi dužine ili jasnoće.

MO

Slijedite primjer Josepha Smitha i uzorak Obnove.

LITVA

KLJUČ ZA SVJEDOČANSTVO I OBNOVU

starješina Robert D. Hales (1932–2017)
Iz Zbora dvanaesto-rice apostola

Kao vođe Crkve, često nas se pita: »Kako mogu primiti svjedočanstvo o obnovljenom evanđelju Isusa Krista?«

Steći svjedočanstvo i postati obraćen započinje s proučavanjem i molitvom, zatim življenjem evanđelja sa strpljivošću i ustrajnošću te pozivanjem i iščekivanjem Duha. Život Josepha Smitha i uzorak Obnove izvrsni su primjeri ovog procesa. Dok vam [iznosim]... događaje Obnove, tražite korake koji vode k svjedočanstvu. ...

Okrenite se Svetim pismima. Kleknite u molitvi. Upitajte u vjeri. Slušajte Duha Svetoga.

DETALJ SLIKE *ŽELJE MOGA SRCA II*, WALTER RANE | FOTOGRAFIJA: GETTY IMAGES

Velika pomutnja

Joseph Smith se rodio 23. prosinca 1805. u Sharonu, Vermont, SAD. Došao je u obitelj koja se molila i proučavala Bibliju. U svojoj se mladosti počeo zanimati za religiju i otkrio je »velik[u] pomutnj[u]« oko Kristovih nauka, kad se »svećenik… sukobljavaše sa svećenikom, i obraćenik s obraćenikom« (Joseph Smith – Povijest 1:6).

Ta je pomutnja… počela stoljećima ranije u onome što se naziva Veliko otpadništvo. Dan Kristov »neće doći« rekao je apostol Pavao, »ako prije ne dođe onaj otpad« (2 Solunjanima 2:3).

Nekoliko desetljeća nakon Kristova Uskrsnuća njegovi su apostoli bili ubijeni, njegova su učenja bila iskvarena, a svećeništvo je bilo uzeto sa zemlje. Ali Pavao je, vidjevši naše vrijeme, prorokovao da će »za provedbu punine vremena: [Bog] obuhvatiti pod jednu glavu u Kristu sve« (Efežanima 1:10). On će još jednom obnoviti Kristovu istinitu Crkvu na zemlji. …

Joseph pronalazi odgovor

Joseph se … , u dobi od 14 godina, našao uhvaćen u »uzburkanosti [vjerskih] mišljenja«. Često se pitao, »ako je ijedna od [ovih crkvi] u pravu, koja je to i kako ću ja to saznati?« (Joseph Smith – Povijest 1:10).

Joseph se okrenuo Bibliji za odgovore. »Ako komu od vas nedostaje mudrosti«, pročitao je u Jakovljevoj poslanici, »neka ište od Boga, koji svima daje obilno i bez prigovora, i dat će mu je« (Jakovljeva 1:5).

Slijedeći Jakovljevo vodstvo, Joseph je otišao u šumarak blizu svojeg doma i pomolio se. Dok je prizivao Boga, »stup svjetlosti … spu[sti se]«, sjajniji od podnevnog sunca i pojavile su se »dvije osobe«. »Jedan … od njih progovori, zazvavši [Josepha] imenom te reče, upirući prstom u drugoga – *Ovo je moj ljubljeni Sin. Čuj ga!*« (Joseph Smith – Povijest 1:16–17).

Bog Otac i njegov Sin, Isus Krist,razgovarali su s Josephom. Odgovorili su na njegovo pitanje. Podučili su ga da je istinita Crkva Kristova bila izgubljena sa zemlje. Joseph je saznao da su ovi članovi Božanstva odvojena i zasebna bića, da ga poznaju po imenu i da su spremni odgovoriti na njegove molitve. Nebesa su bila otvorena, noć otpadništva bila je gotova, a svjetlo evanđelja počelo je sjati.

Poput Josepha, mnogi od nas otkrivaju da traže svjetlo istine. … Poput Josepha, moramo istraživati Sveta pisma, moliti se, … [biti] ponizni i [naučiti] primjenjivati vjeru.

Moroni i zlatne ploče

Tijekom tri godine nakon svojeg Prvog viđenja, Joseph [je rekao kako se često osjećao obeshrabrenim zbog svojih slabosti i nesavršenosti]. Ali nije izgubio vjeru niti zaboravio moć molitve.

Dana 21. rujna 1823., u dobi od 17 godina, [Joseph] je kleknuo zatražiti »oprost svih svojih grijeha« … te [da sazna svoj] »položaj pred [Bogom]« (vidi Joseph Smith – Povijest 1:29). Dok se molio, svjetlo … se pojavilo, povećavajući se »sve dok soba ne bijaše svjetlija nego o podnevu« (stih 30). U tom je svjetlu stajala osoba odjevena u haljinu »najsjajnije bjeline« (stih 31). On je pozvao Josepha po imenu i predstavio se kao Moroni. Rekao je »da Bog ima djelo koje želi da [Joseph] izvede[]« i ispričao mu o drevnom zapisu »ispisan[om] na zlatnim pločama«, koji je, nakon prijevoda, postao Mormonova knjiga. Knjiga je sadržavala zapis punine evanđelja. (Vidi stihove 33–34.) … Joseph je bio upućen na … taj zapis, zakopan… [u] obližnjem brdu … Kumora.

Sljedećeg je dana Joseph pronašao ploče, ali vrijeme još nije bilo došlo da ih se iznese na vidjelo. Moroni je uputio Josepha da se susretne s njim ondje toga istog dana svake godine sljedeće četiri godine (vidi stihove

52–53). Joseph je poslušao. Svake je godine odlazio do brda gdje mu je Moroni davao »naputke« (stih 54) o Obnovi Kristove Crkve. …

Joseph je primio ploče 22. rujna 1827., u dobi od 21 godine. Također je primio drevni instrument za njihovo prevođenje, nazvan Urim i Tumim. Koristeći ovaj sveti tumač, zajedno s Duhom Svetim, Joseph je započeo djelo prevođenja. …

Obnova se razvija

U dobi od 23 godine Joseph je prevodio ploče kad su on i [njegov pisar], Oliver [Cowdery,] naišli na odlomak o krštenju za otpust grijeha. … Htjeli su znati više. Joseph je znao što učiniti.

Dana 15. svibnja 1829., [Joseph i Oliver] su otišli u šumu upitati Gospodina. Dok su se molili, Ivan Krstitelj se ukazao »u oblaku svjetla« (Joseph Smith – Povijest 1:68). On … je krstio Spasitelja u životu, [i] obnašao je ključeve svećeništva potrebne za obavljanje te uredbe uz ovlast od Boga. …

Ivan … je položio svoje ruke na [Josephovu glavu i zatim na Oliverovu] i podijelio Aronovo svećeništvo [svakome] od njih (vidi NiS 13; Joseph Smith – Povijest 1:68–69). … Krajem svibnja ili početkom lipnja 1829. apostoli Petar, Jakov i Ivan podijelili su Josephu i Oliveru Melkisedekovo ili više svećeništvo.

Prijevod Mormonove knjige također je bio dovršen tog lipnja i knjiga je bila objavljena 26. ožujka 1830. … Nekoliko dana kasnije, 6. travnja, Crkva je bila službeno uspostavljena. … Kako je Pavao prorokovao, drevna Crkva Kristova bila je još jednom uspostavljena na zemlji.

Ali djelo Obnove nije bilo gotovo. … [Hram u Kirtlandu, prvi hram izgrađen u ovoj rasporedbi], bio je posvećen … 27. ožujka 1836. Tjedan dana kasnije, 3. travnja, sastanak je održan ondje. Nakon svečane i tihe molitve, … Gospodin Isus Krist [se ukazao Josephu i Oliveru.] … Mojsije, Ilijas i Ilija su se također ukazali [u hramu u Kirtlandu] i [dali ključeve svećeništva] Josephu (vidi NiS 110).

Uzorak koji možemo slijediti

Braćo i sestre, možemo li vidjeti uzorak? Svakom je velikom događaju Obnove – Prvom viđenju, ukazanju Moronija i izlasku na vidjelo Mormonove knjige, obnovi svećeništva te ukazanju Isusa Krista [u] njegovom svetom hramu – prethodila molitva.

[Mnogo puta] sam osjetio neporecivo svjedočanstvo Duha Božjeg, poput vatre koja gori u mom srcu, da je obnovljeno evanđelje istinito. … [Ako ne znate ove stvari za sebe,] predložio bih da prihvatite poziv koji je Moroni pružio u Mormonovoj knjizi: »I kad budete primili ovo, htio bih vas usrdno potaknuti da upitate Boga, Vječnoga Oca, u ime Kristovo, nije li to istinito; i budete li pitali iskrena srca, s pravom nakanom, imajući vjeru u Krista, on će vam očitovati istinu o tome moću Duha Svetoga. A moću Duha Svetoga možete spoznati istinu o svemu« (Moroni 10:4–5). …

Slijedite primjer Josepha Smitha i uzorak Obnove. Okrenite se Svetim pismima. Kleknite u molitvi. Upitajte u vjeri. Slušajte Duha Svetoga. … I u ime Isusa Krista obećavam, »budete li … pitali [Nebeskog Oca] s vjerom, vjerujući da ćete primiti, s marom obdržavajući zapovijedi [Gospodnje], zasigurno će vam to biti otkriveno« (1 Nefi 15:11). ■

DETALJ SLIKE ISUS KRIST SE UKAZUJE PROROKU JOSEPHU SMITHU I OLIVERU COWDERYJU, WALTER RANE OBNOVA MELKISEDEKOVOG SVEĆENIŠTVA, WALTER RANE

ŠTO, ZAŠTO i KAKO:
RAZMATRANJE OBNOVE

Faith Sutherlin Blackhurst
crkveni časopisi

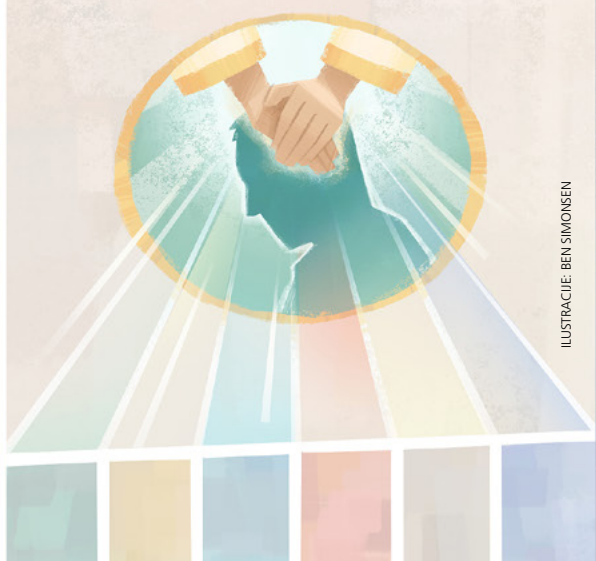
Zamislite da ste na jednotjednom putovanju na more s obitelji svojeg prijatelja. Dobro ste se zabavili, ali počinje vam nedostajati vaša obitelj. Tad vam vaš otac pošalje tekstovnu poruku da vidi kako ste – upravo ste to trebali da osjetite ljubav i podršku.

Život na zemlji pomalo je poput toga. Bog nam ne šalje poruke, ali mi smo udaljeni od našeg nebeskog doma, stoga je jedan način kako Nebeski Otac iskazuje svoju ljubav za nas taj da šalje proroke.

RASPOREDBA

Proroci vode ono što se naziva *rasporedbama,* vremenska razdoblja kada (1) Bog ima barem jednog ovlaštenog svećeničkog vođu na zemlji i (2) taj vođa, prorok, saznaje za naum spasenja izravno od Boga. Prorok tada podučava, ili *raspoređuje,* evanđelje ljudima.

Zahvaljujući Svetim pismima, znamo za mnoge rasporedbe. Neke važne bile su pod vodstvom Adama, Henoka, Noe, Abrahama, Mojsija, Isusa Krista i Josepha Smitha. Gospodin je započeo rasporedbu kroz svakog od ovih proroka.

ILUSTRACIJE: BEN SIMONSEN

Kako biste podučavali evanđelje, trebate moći objasniti što su otpadništvo, rasporedbe i Obnova. Ovaj dijagram može pomoći.

OTPADNIŠTVO

Otpadništvo = opačina. Kad se pojedinac ili skupina odvrati od istina evanđelja Isusa Krista, odbaci proroke i upadne u grijeh, oni su u otpadništvu.

OBNOVA

Obnova je čin vraćanja nečega u njegovo izvorno stanje. To nije reformacija, koja mijenja nešto postojeće da stvori nešto novo. Na primjer, ako želite obnoviti staru kuću, ponovno ćete je izgraditi s istim rasporedom koji je izvorno imala. Možda ćete htjeti dodati novi kamin, ali onda biste mijenjali kuću, ne biste je obnavljali.

Evanđelje Isusa Krista trebalo je obnovu jer je bilo izgubljeno tijekom Velikog otpadništva. Ljudi su živjeli stoljećima bez istinite Crkve. Stoga je Gospodin *obnovio* svoju Crkvu i evanđelje kroz Josepha Smitha, kao što su drevni proroci prorokovali (vidi Izaija 2:1–3; 29:13–14; Djela 3:19–21; Otkrivenje 14:6–7; 2 Nefi 3:3–15).

Istinito evanđelje Isusa Krista ostaje – hoćete li vi ostati s njim? Iako svijet postaje sve opakiji i opakiji, Crkva Isusa Krista ostat će do svršetka.

Vi morate donijeti odluku – istu odluku s kojom su se smrtnici suočavali od početka vremena: hoćete li slijediti proroka? Ako to učinite, bit ćete blagoslovljeni i imat ćete Duha da vas vodi.

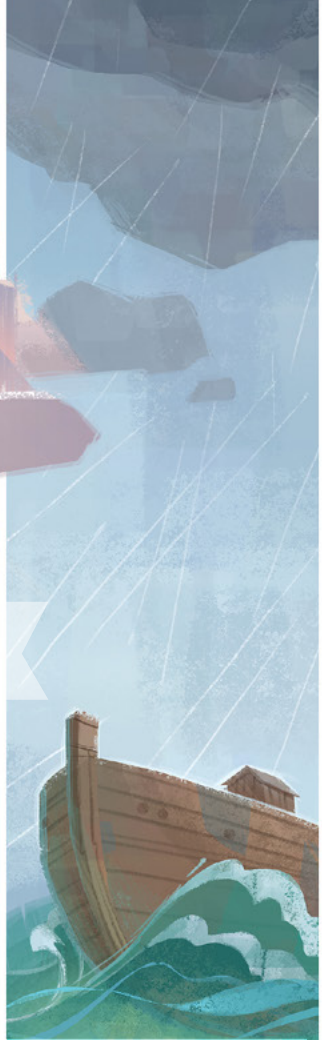

ADAM

Adam je bio istinski pionir: bio je prvi čovjek na zemlji i prvi prorok! Podučio je svoju obitelj evanđelju, ali čak i u početku mnogi »tražahu vlastite savjete svoje u tami« i odbacili su istinu (Mojsije 6:28).

HENOK

Jeste li ikada čuli da je cijeli grad bio uzet na nebo? Pa, grad Sion – kojeg je uspostavio Henok – bio je toliko pravedan da su ljudi otišli prebivati s Bogom (vidi Mojsije 7:23).

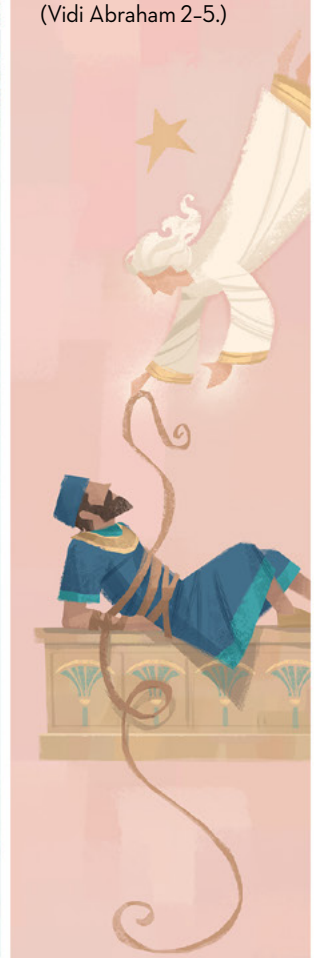
NOA

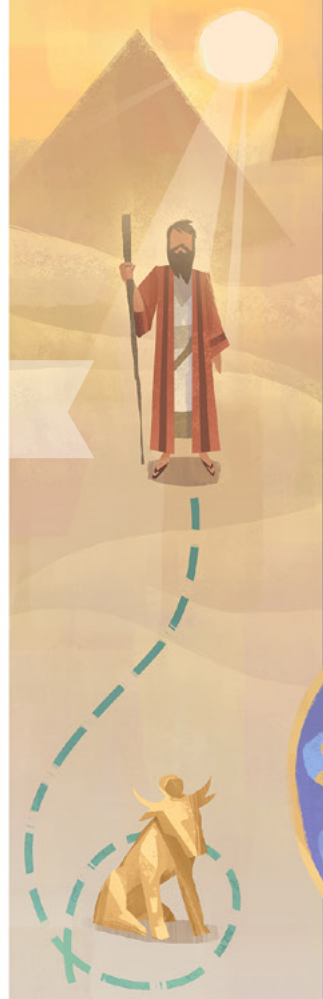
Znate o Noinoj korablji. Samo je osmero ljudi – Noina obitelj – preživjelo Potop jer su slušali Noina upozorenja (vidi Postanak 7; Mojsije 8). Ali jeste li znali da je on primio svećeništvo kad mu je bilo 10 godina (vidi NiS 107:52) i da »gorostasi ... tražahu Nou kako bi mu oduzeli život«? (Mojsije 8:18).

ABRAHAM

Abrahama su gotovo žrtvovali opaki svećenici, ali anđeo ga je spasio (vidi Abraham 1) On je imao neke čudesne objave, uključujući viđenje o predsmrtničkom životu. Članovi Crkve su njegovi potomci, a Abrahamov savez je nazvan prema njemu. (Vidi Abraham 2–5.)

MOJSIJE

Mojsije je izveo Izraelce iz Egipta i pomogao im steći slobodu. On »nastojaše marljivo posvetiti narod svoj kako bi oni mogli gledati lice Božje; no, oni otvrdnuše srca svoja i ne mogahu podnijeti nazočnost njegovu« (NiS 84:23–24). Zapravo, zbog svojeg otpadništva oni su lutali divljinom 40 godina!

GLAVARI RASPOREDBI

Ti su proroci bili pozvani od Boga »zbog silne vjere svoje i dobrih djela« (Alma13:3; vidi i Abraham 3:22–23). Svećenički ključevi koje su obnašali bili su obnovljeni proroku Josephu Smithu. Slijedi nekoliko zanimljivih stvari o ovim prorocima. Pogledajte što još možete naučiti o njima dok proučavate Sveta pisma.

ISUS KRIST

Isus Krist nije samo podučavao evanđelje i činio mnoga čuda, već je također uspostavio svoju Crkvu na zemlji. Pomirio je za naše grijehe, bio razapet i uskrsnuo kako bi nam omogućio da nadvladamo duhovnu i tjelesnu smrt. On je glava svoje Crkve danas te su on i Nebeski Otac izvor svećeničke ovlasti.

VELIKO OTPADNIŠTVO

Nakon Spasiteljevog Uskrsnuća, njegovi apostoli i drugi vođe Crkve pokušali su proširiti evanđelje, ali ljudi su odbacili njihova učenja i čak su ubili većinu apostola. Zbog opačine ljudi punina evanđelja bila je izgubljena sa zemlje. Svijet je pao u duhovnu tamu (vidi Izaija 60:2).

- Više od 1000 godina ljudi nisu imali pristup uredbama spasenja, blagoslovima hrama ili vodstvu proroka.
- Dragocjene istine bile su izgubljene iz Biblije.
- Lažne ideje bile su podučavane o pravoj naravi Boga.
- Neke uredbe spasenja bile su promijenjene ili podučavane netočno (vidi Izaija 24:5).
- To je otpadništvo naposljetku dovelo do stvaranja mnogih crkvi.

REFORMACIJA

Tijekom Velikog otpadništva neki su vjerski nastrojeni ljudi u Europi shvatili da se evanđelje Isusa Krista ne podučava ispravno. Ti reformatori nisu bili proroci, ali su učinili najbolje što su mogli da podučavaju istinu kako su je razumjeli. Pomogli su učiniti Bibliju dostupnom za više ljudi. Mnogi su se borili za vjersku slobodu i otvorili su put Obnovi evanđelja.

JOSEPH SMITH

Dakle je li punina evanđelja bila zauvijek izgubljena? Ne! Bog je ponovno objavio važne istine Josephu Smithu. Nebeski su mu glasnici obnovili sve neophodne svećeničke ključeve (vidi NiS 27:8–13; 110; 128:18–21) čineći ovo »rasporedb[om] punine vremenā« (NiS 138:48). Ona je također poznata kao posljednji dani, jer je ovo posljednja raspodeba prije Drugog dolaska Isusa Krista.

Vi ste ovdje

OBNOVA

Znate što? VI imate blagoslove Obnove. Da, vi!

- Crkva Isusa Krista je obnovljena s prorokom i apostolima koji je vode.
- Mormonova knjiga, Nauk i savezi, Dragocjeni Biser i druge suvremene objave obnovile su dragocjene istine koje su bile izgubljene (vidi 2 Nefi 27).
- Joseph Smith je primio Aronovo svećeništvo od Ivana Krstitelja (vidi NiS 13) i Melkisedekovo svećeništvo od apostola Petra, Jakova i Ivana (vidi NiS 128:20).
- Ovlašteni obnašatelji svećeništva izvode uredbe spasenja ispravno.
- I mi znamo da istina nikada više neće biti izgubljena kroz otpadništvo (vidi Daniel 2:44). ■

Dok učite o Isusu Kristu, prizivate njegov mir i nazočnost u svoj život.

Sarah Hanson

Zamislite da čitate *sve* o Spasitelju u Svetim pismima – Svetoj Bibliji, Mormonovoj knjizi, Nauku i savezima te Dragocjenom biseru. To je stvarno puno vremena i posla! Ali u siječnju 2017. predsjednik Russell M. Nelson dao je izazov da učinimo upravo to – proučimo sve što je Isus rekao i učinio u standardnim djelima. Predsjednik Nelson je rekao da ga je dovršavanje projekta učinilo »drugačijim čovjekom«. Ne samo što je naučio više o Isusu Kristu, već je i osjetio obnovljenu predanost njemu.[1]

Vi se također možete približiti Kristu kada učite o njemu. Proučavanje njegovog života i svrhe poziva njegov mir u vaš život i pomaže vam upoznati njega i Nebeskog Oca. Pogledajte kako su ovi mladi odgovorili na dva pitanja: (1) Koja je vaša najdraža priča iz Svetih pisama o Spasitelju i zašto? (2) I kako vam je vaše proučavanje evanđelja donijelo mir?

DETALJ SLIKE *GDJE SU DEVETORICA*, LIZ LEMON SWINDLE

UPOZNAVANJE SPASITELJA

Volim priču o 10 gubavaca zato što je Krist pokazao toliko ljubavi prema gubavcu koji mu je zahvalio. Rekao je: »Tvoja te vjera spasila« (Luka 17:19; vidi stihove 11–19). Volim iskrenu dobrotu koju on pokazuje svima.

Zbog nekih nedavnih tragedija u mojoj školi, svima ondje treba mnogo mira i utjehe. Ja sam pronašao snagu i mir kroz svoje proučavanje na vjeronauku. Učitelji vjeronauka čine Sveta pisma i evanđelje veoma osobnima za svakoga. Stvarno je dobro vidjeti kontrast u učionici vjeronauka u usporedbi s običnom učionicom. Tu je jednostavno drugačiji osjećaj koji donosi mir.

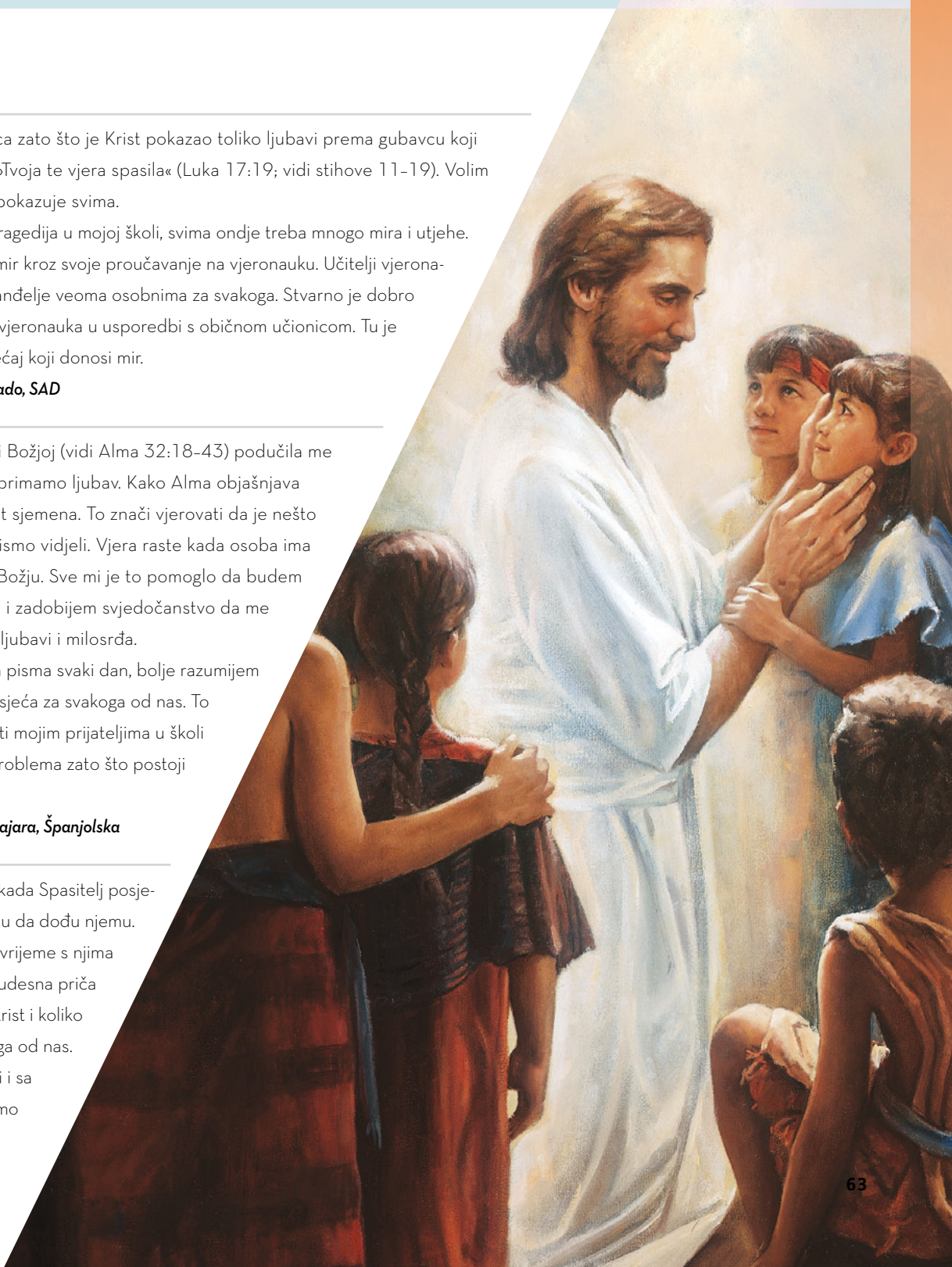
Gabriel S., 16 godina, Colorado, SAD

Priča u Almi o vjeri i riječi Božjoj (vidi Alma 32:18–43) podučila me je da kada sijemo ljubav, primamo ljubav. Kako Alma objašnjava Zoramcima, vjera je poput sjemena. To znači vjerovati da je nešto istinito, a da to zapravo nismo vidjeli. Vjera raste kada osoba ima želju vjerovati i čuti riječ Božju. Sve mi je to pomoglo da budem mirna, osnažim svoje srce i zadobijem svjedočanstvo da me Nebeski Otac vidi očima ljubavi i milosrđa.

Kada proučavam Sveta pisma svaki dan, bolje razumijem ljubav koju naš Spasitelj osjeća za svakoga od nas. To mi znanje pomaže objasniti mojim prijateljima u školi da nisu sami kada imaju problema zato što postoji Bog koji nas voli.

Maria D., 17 godina, Guadalajara, Španjolska

Sviđa mi se u 3 Nefiju 17 kada Spasitelj posjećuje Ameriku i poziva djecu da dođu njemu. On sjedi s njima i provodi vrijeme s njima jedno po jedno. To mi je čudesna priča koja pokazuje tko je Isus Krist i koliko ljubavi on osjeća za svakoga od nas. Ja vjerujem da će on sjesti i sa svakim od nas kada trebamo njegovu pomoć.

DETALJ SLIKE *KRIST I DJECA IZ MORMONOVE KNJIGE*, DEL PARSON

Volim kada Krist dolazi u Ameriku, pita ima li bolesnih i unesrećenih među njima i tada ih iscjeljuje. Zatim blagoslivlja malu djecu. (Vidi 3 Nefi 17) Mislim da je to stvarno dobra i snažna priča. Ja volim malu djecu i volim kada im ljudi pružaju više ljubavi, jer su djeca toliko čista. Priča mi pokazuje dubinu Spasiteljeve ljubavi za nas. Pošto je tada volio ljude toliko da učini sve što je učinio, može voljeti i nas danas.

Stih Izaija 53:3 kaže da je Spasitelj »čovjek boli, vičan patnjama« Kada pomislim na Kristovo Pomirenje, što je on prošao za nas i kako mogu primiti oprost kad se pokajem za svoje grijehe, zaista osjećam mir. Mnogi su ljudi u Mormonovoj knjizi – Mosijini sinovi, Amon i Alma mlađi – imali tešku prošlost, ali uspjeli su primiti oprost. Okrenuli su se Kristu, pokajali se i postali čudesni primjeri od kojih možemo danas učiti. Utješno mi je znati da i ja mogu primiti oprost.

Alina T., 18 godina, Oregon, SAD

Ove sam si godine dala izazov da pročitam stranicu Svetih pisama svaki dan. Dok sam to činila, naučila sam se radovati tome svaki dan. Naučila sam toliko mnogo iz riječi i priča u Svetim pismima dok sam nastojala uložiti vrijeme da ih razumijem, a i približila sam se svom Nebeskom Ocu i Spasitelju dok sam učila o njima. To je donijelo mnogo mira u moj život.

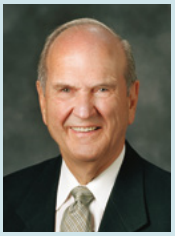
Anna C., 17 godina, Montana, SAD

Moja najdraža priča iz Svetih pisama o Isusu je ona kada je pretvorio vodu u vino tijekom svadbe, na poticaj svoje majke (vidi Ivan 2:1–11). Ova mi je priča najdraža zato što pokazuje Isusovo poštovanje prema ženama, a pogotovo njegovoj majci. Ova priča potiče djecu da slušaju svoje roditelje, ne iz straha već iz ogromne ljubavi. Primjer Isusa Krista je ono čemu svi trebaju težiti. Njegova ljubav prema njegovoj majci nikada nije prestala, kao što ne treba prestati naša ljubav za naše roditelje. To je također moj najdraži odlomak, zato što je njegovo čudo čin služenja, a i mi možemo činiti čuda pomažući drugima.

Ova priča i druge priče iz Svetih pisama donijele su mi mir. Veoma je utješno znati da se, ako uvijek nastojim učiti o Kristu i slijediti njegova učenja, jednoga dana mogu vratiti našem brižnom Nebeskom Ocu.

Anne R., 17 godina, Victoria, Australija

KRIST I BOGATI MLADIĆ, HEINRICH HOFMANN

USREDOTOČITI SE NA NJEGA

»Naša usredotočenost mora biti zakovana na Spasitelja i njegovo evanđelje. Mentalno je rigorozno nastojati gledati prema njemu u *svakoj* misli. Ali kada to činimo, naše sumnje i strahovi nestaju.«

Predsjednik Russell M. Nelson, »Drawing the Power of Christ into Our Lives«, opći sabor, travanj 2017.

Volim priču o Kristu i bogatom mladiću (vidi Marko 10:17–22). Daje mi mnogo uvida i gledišta o stavljanju Boga na prvo mjesto iznad svega. Zatražiti da proda cjelokupnu svjetovnu imovinu bio bi veoma težak zahtjev za gotovo svakoga. Ali mislim da je spremnost staviti Boga iznad imovine jedna od stvari koju svatko od nas mora naučiti u životu. Bezgranična ljubav Isusa Krista za nas doista je iznimna. Ona je svakako bolja od bilo kojeg iznosa novca ili imovine koju steknemo u ovom životu.

Čitanje Svetih pisama donosi mi mir i utjehu, kao i veću mudrost i razumijevanje. Iako možda neću uvijek odmah osjetiti moć proučavanja Svetih pisama, znam da čitanje Svetih pisama pozitivno utječe na moj život i pomaže mi osjetiti Duha i prepoznati njegove poticaje.

Yuzhen C., 19 godina, Taichung, Tajvan

Dok je Krist na putu da posjeti djevojčicu koja umire, žena s krvarenjem jednostavno dotiče njegovu odjeću i iscijeljena je. Krist se okreće i razgovara s njom nakon što je shvatio da ga je dotaknula (vidi Luka 8:43–48). Iako je išao pomoći nekom drugome, Krist je odvojio vremena i za nju. Krist odvaja vrijeme i za sve nas.

Ja imam veoma užurban život, trčeći u školu ili na satove baleta ili na druge poslove. Tijekom svega toga, nemam vremena za sebe niti osjećam mir. Kada čitam Sveta pisma ili izgovaram molitvu, osjećam mir. Lijepo je osjećati se tako i uzeti pauzu od zaposlenosti. U tim trenucima mira približavam se Spasitelju i rastem u evanđelju.

Zoe B., 17 godina, Utah, SAD

Autorica živi u Uti, SAD.

NAPOMENA

1. Vidi Russell M. Nelson, »Prophets, Leadership, and Divine Law« (globalni sastanak duhovne misli za mlade odrasle osobe, 8. siječanj 2017.), broadcasts.lds.org; »Drawing the Power of Jesus Christ into Our Lives«, opći sabor, travanj 2017.; »Study the Savior's Words«, *Lijahona,* siječanj 2018., 56–59.

DETALJ SLIKE *ŽENA DODIRUJE RUB KRISTOVE HALJINE*, HEIDI DAYNES DARLEY

Što mi Obnova znači

Obnova Crkve je počela kad su Nebeski Otac i Isus Krist posjetili Josepha Smitha 1820. godine. Nakon toga, druge su se važne stvari dogodile da dovedu Crkvu Isusa Krista natrag na zemlju. Pročitajte ove kartice, izrežite ih, zalijepite ih na papir i odigrajte igru spajanja.

Nebeski Otac i Isus Krist ukazali su se Josephu Smithu...

stoga znam da imaju tijela kao ja!

Joseph Smith je preveo zlatne ploče...

stoga mogu čitati Mormonovu knjigu!

Ivan Krstitelj je dao Aronovo svećeništvo Josephu Smithu i Oliveru Cowderyju

stoga mogu biti kršten u Crkvu Isusa Krista svetaca posljednjih dana!

Petar, Jakov i Ivan su obnovili Melkisedekovo svećeništvo...

stoga mogu imati dar Duha Svetoga!

ILUSTRACIJE: ADAM KOFORD

Crkva je organizirana 6. travnja 1830. godine...

stoga mogu ići u crkvu!

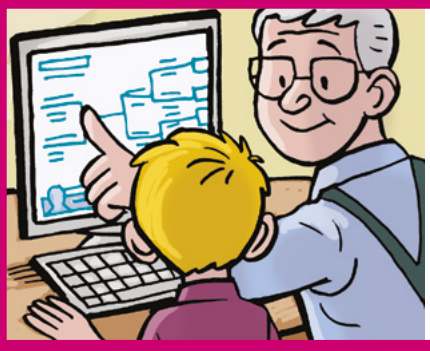
Emma Smith je sabrala pjesme za prvu pjesmaricu Crkve...

stoga mogu pjevati pjesme!

U hramu u Kirtlandu Ilija je dao Josephu Smithu ključeve za pečaćenje obitelji...

stoga mogu raditi obiteljsku povijest i ići u hram!

Gospodin je zapovjedio ranim svecima da plaćaju 10 posto...

stoga mogu donirati desetinu i posne prinose!

Aurelia Rogers je započela Udruženje Male škole za podučavanje djece u njezinom susjedstvu...

stoga mogu ići u Malu školu!

»Kao jedan od njegovih slugu, iznosim svoje svjedočanstvo da Isus jest Krist, naš Otkupitelj i naš Spasitelj. Znam da on živi i da su njegova nježna milosrđa dostupna svima nama.«

starješina David A. Bednar
iz Zbora dvanaestorice apostola

Vidi »The Tender Mercies of the Lord«, Lijahona, *svibanj 2005., 99.*

ILUSTRACIJA: TAIA MORELY

starješina
Valeri V. Cordón
iz Sedamdesetorice

Čudesna lekcija

»[Ja ću] otvoriti ustave nebeske i … izliti na vas punom mjerom blagoslov« (Malahija 3:10).

Dok sam odrastao u Gvatemali, moja je obitelj posjedovala tvornicu za izradu dresova sportskih ekipa.

Moj je otac želio da djeca u našoj obitelji nauče naporno raditi. Mi smo mu pomagali u tvornici. Kad sam bio mali često sam upadao u nevolje. Činilo se da uvijek lomim stvari! Ali kad sam narastao, moj mi je otac dopustio da se brinem za šivaće strojeve.

Moj nam je otac platio za posao koji smo obavljali. Zatim bi upitao: »Što ćeš učiniti sa svojim novcem?« Znao sam što je bio ispravan odgovor: »Platiti svoju desetinu i štedjeti za misiju.«

Kad mi je bilo oko 13 godina, naš je posao izgubio mnogo novca. Morali smo se riješiti mnogo naših šivaćih strojeva. Umjesto dvije stotine radnika, imali smo ih manje od pet. Radili su u našoj garaži kod kuće.

Ja sam uvijek plaćao svoju desetinu, ali nikada stvarno nisam razumio koliko je važna. Tada sam naučio čudesnu lekciju. Jedne subote ujutro čuo sam svoje roditelje kako tiho pričaju. Moj je otac rekao mojoj majci da ima dovoljno novca ili za platiti desetinu ili za kupiti hranu. Nije bilo dovoljno za oboje. Bio sam zabrinut. Što će moj otac učiniti?

U nedjelju sam vidio svog oca kako predaje omotnicu našem predsjedniku ogranka: Odabrao je platiti desetinu! Bio sam radostan zbog toga, ali sam bio i zabrinut. Što ćemo jesti?

Sljedećeg su jutra neki ljudi pokucali na naša vrata. Rekli su mom ocu da odmah trebaju dresove. Obično bi nam ljudi platili nakon dovršetka narudžbe. Ali ovi su ljudi platili mom ocu taj dan, čak i prije nego što smo napravili dresove!

U jednom sam vikendu naučio prekrasnu lekciju koja mi je trajala cijeli život. Zakon desetine pomaže nam graditi našu vjeru i pokazati našu zahvalnost za Nebeskog Oca. Plaćanje desetine je blagoslov! ■

ILUSTRACIJA: BRANDON DORMAN

Djedova trgovina cipelama

Ray Goldrup
Temeljeno na istinitoj priči

»Nije uvijek lako reći žao mi je« (Children's Songbook, *98*).

Miguel je otvorio vrata trgovine cipelama svojeg djeda. Namirisao je kožu s kojom je djed radio. Bio je to jedan od njegovih najdražih mirisa.

»Zdravo djede!«

Djed je klečao i ocrtavao nogu mušterije na komadu papira. Nije podigao pogled. Djedov sluh nije bio dobar.

Miguel je sjeo na tezgu. Pogledao je naslage izrezane kože. Zamislio je što će djed napraviti sa svakim od njih, koristeći svoj čekić i kliješta.

Alati su podsjetili Miguela na još nešto što je volio. Djed mu je uvijek davao komad slatkiša kad bi mu god Miguel pomogao počistiti.

Ali Miguel je sada bio gladan! Znao je da ne smije uzimati slatkiš bez pitanja, ali izgledalo je da će djed biti zaposlen neko vrijeme. »Možda ne moram čekati«, pomislio je Miguel.

Miguel je posegnuo ispod pulta za staklenkom sa slatkišima. Bila je puna njegovih najdražih slatkiša – slatkih i pikantnih s chili prahom! Kad ju je otvorio, Miguel se osjetio malo nelagodno. Ali slatkiš je izgledao tako ukusno. Požurio je i stavio ga u usta.

Uskoro je mušterija otišla. Djed je uzeo komad kože i uronio ga u nešto vode. To je pomoglo da koža ostane mekana i laka za obrađivati.

Miguel je progutao ostatak slatkiša koliko je brzo mogao. Zatim je prišao djedu.

»Zdravo!« Djed je rekao s osmjehom. »Drago mi je da si me došao vidjeti.«

»Znaš, trebamo biti više poput ove cipele«, rekao je djed.

Miguel je zagrlio djeda. Nadao se da djed ne vidi da je pojeo komad slatkiša. Miguel je odbacio zabrinutost.

»Izgleda da imaš posla danas«, rekao je Miguel, pokazujući naslage kože. »Trebaš li pomoć?«

»Naravno! Možeš li mi dodati taj konac?«

Miguel je dohvatio dugi komad konca. Povukao ga je između svojih ruku. Bio je čvršći nego što izgleda.

»Opa, to je jako.«

Djed se nasmijao. »Mora biti, kako bi izdržao habanja života.« Djed je povukao konac kroz kožu. Tada mu se pojavio onaj pogled na licu koji mama ponekad naziva pogled »mudrog djeda«.

»Znaš, trebamo biti više poput ove cipele«, rekao je djed klimajući glavom.

Miguel je žmirnuo nad kožom. »Hm. Trebamo?«

»Da, zaista. Trebamo ostati snažni. Tako Sotonina iskušenja neće učiniti da padnemo.

Crveni slatkiš sijevnuo je kroz Miguelov um. Znao je da treba reći djedu o tome.

Djed je uzeo staru cipelu s police. »Vidiš ovu veliku rupu?«

Miguel je vjerojatno mogao provući svoju ruku kroz rupu. »Da.«

»Ovo je jednom bila mala rupa koja se mogla lako popraviti. Ali oni su čekali i sad će je biti puno teže popraviti. Loše navike i loši izbori su poput te rupe. Najbolje ih je brzo popraviti.«

Djed je ponovno klimnuo i pogled mudrog djeda pretvorio se natrag u osmjeh. Nastavili su razgovarati dok je djed radio. Miguel je cijelo vrijeme razmišljao o crvenom slatkišu.

Kad je djed završio, Miguel mu je pomogao počistiti. Tad je djed posegnuo za svojom staklenkom slatkiša.

Naposljetku Miguel nije to više mogao podnijeti. »Uzeo sam jedan tvoj slatkiš!« izbrbljao je.

Djed je spustio staklenku. »Što je bilo?«

Miguel mu je rekao da je uzeo slatkiš bez pitanja. »Tako mi je žao, djede! Neću nikad više to učiniti, obećavam!«

Djed je čvrsto zagrlio Miguela. Miguel se osjećao *puno* bolje.

»Hvala ti na iskrenosti. To mi je važnije od baš svega drugoga.«

Hodajući kući, Miguel se osjećao baš kao jedan djedov novi par cipela. Snažan koliko može biti i spreman za život! ■

Autor živi u Uti, SAD.

DOBAR OSJEĆAJ

Jednog smo dana ja i moja mama otišle platiti mamin račun za vodu i čovjeku ispred nas je ispalo jako puno novca, a on to nije shvatio. Požurila sam i vratila mu ga. Rekao je, »Hvala ti puno« i rekao je kako ne misli da bi ijedno drugo dijete to učinilo. Imala sam tako dobar osjećaj nakon toga. Uvijek ću se sjećati tog dobrog osjećaja.

Brianna C., 9 godina, Idaho, SAD

ILUSTRACIJE: DONALD WU

Odvažite se biti LJUBAZNI!

Ja sjajim svoje svjetlo kad sam ljubazna prema drugima.

Bok!
Ja sam Claudia i živim u Australiji.

Claudijin brat, Tyler

Zalažem se za druge

Dječak u mojem razredu u školi ima poteškoća s učenjem. Ja se zauzimam za njega kada ga ljudi zadirkuju i pomažem mu na satu kad mu to treba. Moja je učiteljica rekla da je ovo jedina godina u kojoj se osjeća dijelom svog razreda.

Moj mali plišani medvjedić

Kad je umro ujak moje učiteljice, ona je bila vrlo tužna. Ona ne zna za Crkvu pa sam joj rekla da je Nebeski Otac voli. Napravila sam joj karticu i rekla sam joj da će vidjeti ponovno svog ujaka. Dala sam joj svog posebnog malog plišanog medvjedića da joj pomogne u tužnim trenucima.

Pjevanje i Duh Sveti

Volim pjevati pjesme iz *Dječje pjesmarice*. Moja obitelj kaže da im to pomaže osjetiti Duha Svetoga. Duh Sveti daje mi topao osjećaj.

Sretne prijateljice

Moja susjeda Olivia ima poteškoća s hodanjem, pričanjem i sluhom. Olivijina mama kaže da je Olivia sretna što ima prijateljicu poput mene. I ja sam sretna!

KAKO VI MOŽETE SJAJITI?

ODVAŽITE se sprijateljiti s nekim tko nema mnogo prijatelja.

ODVAŽITE se pomoći svom susjedu.

ODVAŽITE se pozvati prijatelja u crkvu.

ODVAŽITE se pjevati!

POŠALJITE NAM ZVIJEZDU!

Kako puštate da vaše svjetlo sjaji, kako je Isus tražio od nas? Pošaljite sliku svoje zvijezde sa svojom pričom i fotografijom, zajedno s dozvolom vaših roditelja, na adresu liahona@ldschurch.org.

FOTOGRAFIJA KOALE: GETTY IMAGES

Cael S. 8 godina, Virginia, SAD

Izgubljeni i nađeni

Znam da Nebeski Otac odgovara na molitve. Kad je moja obitelj živjela u Njemačkoj, otišli smo na *Volksmarch* u našem selu. *Volksmarch* je kada prijatelji i susjedi uživaju u zajedničkom vremenu odlazeći zajedno na šetnju u prirodu. Moji su roditelji rekli da mogu otići ispred grupe s jednom prijateljicom i mi smo krenuli dalje dugom stazom.

Nakon nekoliko minuta nisam mogao vidjeti nikoga od svoje obitelji. Rekao sam prijateljici da ću ostati na stazi i čekati ih. Uskoro nisam više mogao vidjeti svoju prijateljicu ni njezinu obitelj, a moji roditelji još nisu došli. Bio sam sasvim sam u šumi i uplašio sam se. Odlučio sam izreći molitvu da me netko pronađe.

U drugom dijelu šume moj je otac osjetio kako mu Duh Sveti kaže: »Pođi i potraži svog sina.« Osjetio je koliko ga trebam pa se okrenuo i rekao mojoj majci da me ide potražiti. Nekoliko minuta kasnije moj je otac došao trčeći stazom tamo gdje sam čekao i pronašao me. Bilo mi je tako drago vidjeti mog oca! Kad mi je rekao kako je imao snažan osjećaj da trebam pomoć, znao sam da je Nebeski Otac odgovorio na moju molitvu.

Tako mi je drago znati da mogu razgovarati s Nebeskim Ocem gdje god se nalazim. On će mi pomoći pronaći put. ■

ILUSTRACIJA SHEYDA ABVABI

NAŠA STRANICA

Bio sam nervozan na svom krštenju, ali kad sam ušao u vodu, bio sam pun radosti i sreće.

Thomas B., 8 godina, Urugvaj

Putovali smo iz Kambodže u hram Hong Kong, Kina, tako da moja mala sestra Laura može biti zapečaćena za našu obitelj. Osjetila sam Duha na tom posebnom mjestu.

Rosa P., 9 godina, Kambodža

Jednoga dana u razredu ja sam tiho čitala dok su svi ostali igrali društvene igre. Kad je zvono zazvonilo, oni su nabacili igre natrag na policu i napravili nered. Počela sam pospremati i uskoro su svi ostali počeli pomagati. Pustila sam da moje svjetlo sjaji jer sam bila dobar primjer.

Winnie W., 10 godina, Kanada

Kad sam navršila 8 godina, moji su djedovi i bake i mnogi prijatelji došli na moje krštenje. Moj me otac krstio i potvrdio. Kasnije sam donirala 30 cm svoje kose djetetu s rakom. Moj me rođendan jako usrećio!

Lavona R. 8 godina, Indonezija

Josip je prodan u Egipat

Kim Webb Reid

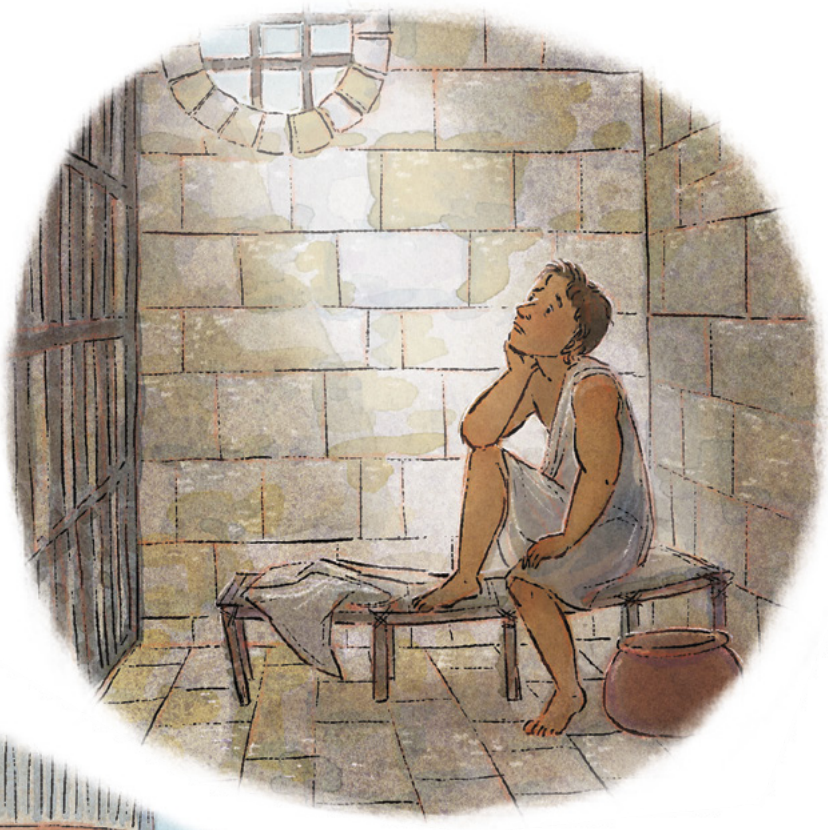
Josip je imao 11 braće. Njegov mu je otac dao prekrasnu, kićenu haljinu. Bog je rekao Josipu da će voditi svoju braću.

Josipova su starija braća bila ljuta. Oni nisu htjeli da Josip bude njihov vođa! Prodali su ga ljudima koji su išli u Egipat i on je postao rob.

ILUSTRACIJE: APRYL STOTT

Josip je radio naporno. Donosio je dobre odluke, čak i kad su ljudi lagali o njemu i bacili ga u tamnicu.

Čak i tijekom teških vremena, Josip je vjerovao Bogu. I Bog je bio s Josipom. Josip je postao vođa u Egiptu! Kad je bio stariji, pomogao je voditi svoju obitelj, kao što je Bog rekao da će činiti.

Mogu vjerovati Bogu poput Josipa. Mogu birati ispravno. Bog će biti sa mnom bez obzira na sve. ■

Postanak 37–41.

Isus kaže »Dođi i slijedi me«.

ILUSTRACIJA: APRYL STOTT

KRIST POSJEĆUJE NEFIJCE,
MINERVA TEICHERT

»Imate li koga tko je bolestan među vama?… Dovedite ih ovamo i ja ću ih iscijeliti. …
I dogodi se, nakon što on tako reče, cijelo mnoštvo, kao jedno tijelo, pođe sa svojim bolesnima i svojim izmučenima, i svojim uzetima, i sa svojim slijepima, i sa svojim nijemima, i sa svima onima koje je bilo što mučilo; i on iscjeljivaše svakoga od njih kada mu bijahu privedeni« (3 Nefi 17:7, 9).

UČITELJI MLADIH

ŠTO, ZAŠTO I KAKO: RAZMATRANJE OBNOVE

Ove nedjelje učinite otpadništvo i obnovu laganima za razumjeti

58

MLADE ODRASLE OSOBE

ŠEST PUTEVA DO ISTINSKE SREĆE

46

RODITELJI I VOĐE MALE ŠKOLE

IGRA POVEZIVANJA O OBNOVI ZA KUĆNU OBITELJSKU VEČER ILI ZAJEDNIČKE AKTIVNOSTI.

66

CROATIAN
4 02147 50119 6

CRKVA
ISUSA KRISTA
SVETACA
POSLJEDNJIH DANA